

1 P L E
ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ
 ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Διευθυντής **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Φ. ΚΛΑΔΟΣ**

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ Διὰ τὴν Ἑλλάδα ἑτησίως δραχμὰς **6**—Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φράγκα χρυσῶ **7**
Ἔτος Δ'. Γραφεῖον: Ὀδὸς Ἀπόλλωνος 19 πλησίον Μητροπόλεως **Ἄριθ. 1 (11)**
 1—15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1902

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Στέφανος Σπρέττ(εἰκὼν μετὰ σκιαγραφίας του).—Ἡ πρώτη Ἐθνικὴ Τράπεζα ὑπὸ Δ.Κ.Βαρδουσιώτου.—Μάννα μου ὑπὸ τραγουδιστοῦ.—
 Ἐναγῆς Ἐσως μεταφράσις ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, ὑπὸ Γ. Α. Παρόσχου.—Φουρτουῖνες (ποίημα) ὑπὸ Μήτσου Παπαπύρου.—Ἡ μόδα καὶ ἡ
 Ἑλληνίς ὑπὸ Δεσποίνης Ι. Μυρζου.—Βασιλικὸν θέατρον.—Ἐλα—Νεκροθευλίωτά (ποιημάτι) ὑπὸ Κ. Κρισοφύλλα.—Ἐπιστολὴ Ν.
 Σπηλιάδου—ὈΚαμινάπτῆς (συνέχεια) ὑπὸ Ἀλεξ. Ρ.Ραγκαβῆ.—Μωσαϊκόν.—Ἡ ἐν Σαλαμῖνι Ναυμαχία.—Κοινωνικὸν Δεκαπενθήμερον κτλ.

ΜΕΓΑ ΥΕΛΟΠΩΛΕΙΟΝ
Ο ἙΡΜΗΣ,

Α. Ν. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ καὶ ΑΔΕΛΦΩΝ

Ἐν Πειραιεὶ Ὀδὸς Τσαμαδοῦ παρὰ τῷ ἀμαξοστάσιον
 Ἄπαντα τὰ εἶδη τῆς ὑελοουργίας καὶ κρυσταλλουργίας,
 λάμπαι, μεγάλην συλλογὴν σερβίτσιων κτλ.

Τὸ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Ἰζώνος καὶ Ἰωλ-
 κοῦ νεόδμητον καὶ εὐρυχωρότατον μέγαρον τῆς κ. Εὐαγγελ-
 λίας χήρας Α. Ἀργύρη, ἐνοικιασθὲν πολυετῶς ὑπὸ τῶν κ.κ.
 Ν. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ καὶ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ μετετράπη εἰς
 Ξενοδοχεῖον ὑπὸ τὸ ὄνομα

“ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ,”

τέλειον εἰς τὸ εἶδος του καὶ ἐφάμιλλον τῶν πρώτων ἐν
 Ἑλλάδι τοιούτων. Ἐπίπλωσις καινουργῆς, Δωμάτια εὐά-
 ερα καὶ εὐήλια, Καθαριότης ἔκτακτος, Ὑπηρεσία προθυμο-
 τάτη, Εὐμάθεια διαμονῆς, Λουτρὰ Ἑυρωπαϊκὰ, αὐτὰ εἶναι
 τὰ κύρια συστατικὰ τοῦ Ξενοδοχείου τῆς «Μεγάλῃς Βρετ-
 τανίας».

ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ ΤΟ “ΣΥΝΤΑΓΜΑ,”

Ὀδὸς Νίκης, ὀπισθεν καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταν-
 τίνιδου.

ΜΗΝΑ ΖΕΠΑΤΟΥ

Καφὲς καθαρὸς, καθαριότης ἔκτακτος, τουμπεκὶ Περ-
 σικόν, ὕδωρ καθαρὸν καὶ ψυχρὸν, ἔλαι αἰ ἐφημερίδες. Περι-
 ποιήσις μοναδική.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ Θ. ΜΟΣΧΟΥ

ἘΝ ΧΑΛΚΙΔΙ (Ἐπὶ τῆς Πλατείας)

Ὁ κ. Θ. Μόσχος ἐπλήρωσεν αἰσθητὴν ἑλλείψιν τῆς Χαλ-
 κίδος, καταρτίσας τέλος Ἑυρωπαϊκὸν Κουρεῖον, εἰς ὃ, πλὴν τῆς
 ἐξόχου τέχνης, εὐρίσκει τις καὶ διάφορα μυρωδικὰ, Κολώ-
 νια κ. λ. π.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΣΑΡΑΒΕΛΛΑ

ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΜΑΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Ὀδὸς Νίκης 48 ΑΘΗΝΑ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΥΠΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΓΗΤΟΥ

Ι. ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ ἢ ΜΑΜΑ

ἘΝ ΚΥΜΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΤΙΑ

ΣΤ. ΠΑΠΑΛΕΟΝΑΡΔΟΥ

Τὸ θαλαμηγὸν καὶ ταχύπλουν ἀτμόπλοιο «ΑΣΤΗΡ» ὑπὸ
 κυβερνήτην τὸν κ. Ἄνδρ. Σάντον, ἀναχωρεῖ τακτικῶς ἐκ
 Πειραιῶς κατὰ Δευτέραν, Πέμπτην καὶ Σάββατον ὥραν 7 1)2
 π.μ. διὰ Ἀγίναν, Πόρον, Μέθανα, (τὸ θέρος) Ὑδραν, Σπέ-
 τσας, Χέλιον, Λεωνίδιον, Ἄστρος καὶ Ναύπλιον, ὁπόθεν ἐ-
 πιστρέφει διὰ τῶν ἰδίων προσεγγίσεων ἐκ Πειραιῶς.
 Πρακτορεῖον ἐν Πειραιεὶ Ὀδὸς Μακρᾶς Στοᾶς.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ

ἘΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΚΛΩΝΗ ΚΑΙ ΒΟΓΙΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

(Παρὰ τὴν Βασιλ. ἀποβάθραν).

Οἱ κ.κ. Κλωνῆς καὶ Βογιατζόπουλος ἤνοιξαν ἐν Πειραιεὶ
 τελειότατον κουρεῖον, ἐνῶ πλὴν τῶν λαιμοδαϊτῶν, ράβδων
 καὶ λοιπῶν ἀνδρικῶν εἰδῶν εὐρίσκονται καὶ κατασκευάζονται
 μπερούκαι.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ Ν. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΝ ΛΑΜΙΑ Ἐπὶ τῆς ἄνω Πλατείας

Ἀρώματα, λαϊμοῦντα, μπαστούνια, τέχνη ἀπαρά-
 μιλτος.

Δ. ΚΟΠΠΑΣ & Σία
Μεγάλη ἀποθήκη ψελικῶν

Ἐν Ἀθ. κίς, μεγάλη στοὰ Μελά, ὁδὸς Ἀθηναίων 27
 καὶ ὀπίσθεν τοῦ ναοῦ ἁγίας Εἰρήνης

D. COPPAS & Cie
GRANDE MERCERIE EN GROS

ΝΗΜΑΤΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΝ ΛΕΒΑΔΕΙΑ
 Τζιμα, Λάππα καὶ Σία

Ἐτακτος παραγωγή νημάτων διαφόρων ἀριθμῶν διὰ τῶν
 τελειότερων μηχανημάτων.

ΝΗΜΑΤΟΥΡΓΕΙΟΝ ΑΔΕΛΦΩΝ Κ. ΣΤΡΑΓΚΑ
 Ἐν Λεβαδείᾳ

Τὰ τε εἴτερα μηχανήματα ἕτινα ἐπρομηθεύθησαν οἱ
 φιλοπρόδοι ἀδελφοὶ Στράγκα καὶ τὸ μοναδικὸν βαφεῖον ὑπερ-
 σατήρησαν κατέστησαν τὸ νηματουργεῖον τοῦτο τὸ ἐντελέ-
 κτερον καὶ αὐτῶν τῶν Πειραικῶν τοιούτων.

ΕΙΔΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΤΩΝ ΝΟΣΩΝ
ΤΟΥ ΛΑΡΥΓΓΟΣ, ΩΤΩΝ, ΡΙΝΟΣ
Ο ΙΑΤΡΟΣ
EMMAN. A. KYTARIOLOS

Ἰατρὸς τῆς Λαρυγγολογίας, ὠτολογίας καὶ Ρινολο-
 γίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ,
 εἰδικῶς ἐπὶ τετραετίαν τὴν λαρυγγολογίαν, ὠτολογίαν καὶ
 ρινολογίαν σπουδάζει εἰς τὰς διασημοτέρας κλινικάς καὶ
 νοσοκομεία Παρισίων, Βιέννης, Βερολίνου, Βρυ-
 ξελῶν καὶ Λονδίνου, διευθύνει δὲ καὶ τὴν ἐν Παρι-
 σίοις λαρυγγολογικὴν κλινικὴν ἐν τῷ Διεθνῆι νοσοκομείῳ
 Hôpital international (Pean Astier),

ΕΙΔΙΚΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

τῆς ὄξαινης δια πρωτοτύπου μεθόδου μετὰ μεγίστης ἐπι-
 τυχίας, τῆς ὑπερτροφίας τῶν **μυοδαλῶν** ἐνηλίκων καὶ παί-
 δων, ὡς καὶ τῶν ἀδεναιδῶν ὄγκων, πολυπόδων κλπ., τῶν
 συμφυλικῶν ἐκδηλώσεων λάρυγγος, ρινός, ὠτων.

27—ὁδὸς Πανεπιστημίου—27

ἀντικρὺ Ὁφθαλμιατρείου

Ἔνδρα ἐπισκέψεων 9—11 π. μ.

καὶ 4—5 1)2 μ. μ.

ΑΠΟΘΗΚΗ ΜΗΧΑΝΩΝ ΡΑΠΤΙΚΗΣ
Σ. ΓΓΕΡ

Νικ. Παπαλογοῦργου ἐν Λαμιά

(Προμηθευτοῦ ἐγγυῶν προϊόντων ἐν γένει)

Ἀναλαμβάνει τὴν προμήθειαν ραπτομηχανῶν τῶν πεφη-
 μισμένων ἐργασασίῳ Siger, εὐκολίαν ὡς πρὸς τὴν πληρω-
 μὴν διὰ μ-ναίων ἀδαιτῶν δόσεων.

ΒΥΡΣΟΔΕΨΕΙΟΝ ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ
ΣΩΤΗΡ. ΣΤΑΥΡΟΥΛΙΑ

Παρασκευάζει ἐκλεκτὰ δερμάτα ὕλων τῶν τιμῶν καὶ
 ποιότητων, Βιδέλα, Βαλέταις, Σαγρέδες, Τελατίνια, Πε-
 τσιὰ, κατακτὰ καθ' ἑκάστην ἕδαφος χάρις τὸν ἐπιχει-
 ρηματικώτατον καὶ ρέκτην αὐτοῦ ἰδιοκτήτην. Μία δοκιμὴ
 πείθει ὅτι τοῦ λοιποῦ οἱ ὑποδηματοποιοὶ καὶ λοιποὶ κατα-
 ναλωταὶ δερμάτων πρέπει νὰ προτιμῶσι τὸ βυρσοδεψεῖον τοῦ
 κ. Σ. ΣΤΑΥΡΟΥΛΙΑ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Η «ΓΑΛΛΙΑ» ΕΝ ΛΑΜΙΑ
ἘΠΙ ΤΗΣ ἈΝΩ ΠΛΑΤΕΙΑΣ

Δωμάτια εὐάερα, καθαρῶτος ἔκτακτος, περιποιήσις μο-
 ναδική. Ὅλοι εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἡ «Γαλλία» τῶν ἀδελφῶν
ΚΟΚΚΟΤΑ.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ
Β. ΜΑΝΙΑΝΗ

ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ «ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ — ΕΛΠΙΣ»

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 8 π. μ. Διὰ Δίστομον, Ἰτέαν, Γαλαξείδιον,
 Βιτρινίταν, Πάτρας (ἄφιξις αὐθημερὸν 8 μ. μ. ἀναχώρη-
 σις μεσονύκτιον) Ἰθάκην, Σάμην, Ἀγίαν Εὐφημίαν, Φισκάρ-
 δον, Λευκάδα, Πρέβεζαν (ἄφιξις Κυριακὴν μεσημερῖαν) Βό-
 νιτσαν, Κέφραϊναν, Καρβασσαρῶν (αὐθημερὸν 4 μ. μ. μετ'
 ἐπανόδου διὰ τῶν αὐτῶν προσηγῶν ὡς καὶ Ἀστακὸν εἰς
 Πάτρας (ἄφιξις Δευτέραν 8 μ. μ. ἀναχώρησις μεσονύκτιον)
 καὶ Πειραιᾶ (Τρίτην 4 μ. μ.).

ΤΕΤΑΡΤΗΝ 8 π. μ. Διὰ τὰς αὐτὰς προσηγίσεις μετὰ
 Διστόμου καὶ Ἀστακοῦ

Ἐπιστροφὴ διὰ τῶν ἰδίων προσηγίσεων. Ἀφιξις εἰς Πει-
 ραιᾶ Πραρασκευὴν 4 μ. μ.

(Ἐκ τοῦ Πρακτορείου)

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΔΙΑΚΑΚΗ

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

ΓΡ. ΜΜΗ ΕΥΒΟ-Ι-ΚΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗΝ ὥραν 7 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Ἀλιθέριον,
 Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψὸν (κατὰ τὸ θέρος), Στυλῖδα, Ὠ-
 ρεοὺς καὶ Βόλον. Ἀναχωρεῖ δὲ ἐκ Βόλου Τρίτην 11 π. μ.
 διὰ τῶν αὐτῶν προσηγίσεων.

ΤΡΙΤΗΝ ὥραν 7 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Ἀλιθέριον, Χελκίδα
 Αἰδηψὸν (κατὰ τὸ θέρος) Λίμνη Στυλῖδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον. Ἀ-
 ναχωρεῖ δὲ ἐκ Βόλου Πέμπτη 10 π. μ. διὰ τῶν αὐτῶν
 προσηγίσεων.

ΓΡΑΜΜΗ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ ὥραν 7 μ. μ. Διὰ Μονεμβασίαν, Ἀγ.
 Πελαγίαν, Νεάπολιν, Γύθειον, Γερολιμένα, Καλάμας καὶ
 Νησίον. Ἐπιστρέφει δὲ εἰς Πειραιᾶ μετὰ τὰς αὐτὰς προσηγί-
 σεις.

Τοὺς ἀνωτέρω πλόας θὰ ἐκτελῶσι τὰ ταχύπλοα καὶ ἡ-
 λεκτροφόριστα ἀτμόπλοια «ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ» καὶ «ΠΕΙ-
 ΡΑΙΕΥΣ» (Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Διευθύνσεως)

ΜΕΓΑ ΠΟΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΕΛΩΔΙΜΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΣΑΜΑΡΤΖΗ—ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝ ΒΟΛΩ (Ὁδὸς Δημητριάδος)

Εἰς τὸ πρῶτον τοῦτο παντοπωλεῖον τοῦ Βόλου εὐρί-
 σκονται ἅπαντα τὰ βιοποικικὰ εἰς τιμὰς νῦν πρῶτα εὐχαιρε-
 τικά. Βούτυρον θεσσαλικὸν ἀγνόν, κησὶς καὶ κωσικὰ τοι-
 αῦτα, τυριὰ ἐξοχα παρασκευαζόμενα καὶ τὸ τυροκομείων
 τῶν ἰδίων, Ἀγρόφων, Ἱμπεριαλ, Μανιάνα, κ.λ.π. ἐγγύρια
 καὶ εὐρωπαϊκά! Ποτὶν καὶ Ζύθος ἐγγύριοι καὶ εὐρωπαϊκοὶ, ἀν-
 τιπροσωπεῖα ἀκακίῳ οἴκων, Ζύθος Spaten, Hagerbrau,
 Augustine, τιπροσπῶν τῆς μοναδικῆς σαμπάνικης, Moumm
 Σοκολάτα, Τσίρον κλπ. κλπ. Πίικλες διάφορες.

ΕΙΚΟΝΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Λ. ΜΑΡΟΥΔΗ
 ΕΝ ΚΥΜΗ

Πλουσία συλλογὴ ὑφασμάτων, ἔτοιμα ἐνδυμασίαι ἀνδρῶν
 καὶ παίδων, βαπτιστικά, Δαντέλλαι, κορδέλλαι, νήματα καὶ
 ἐν γένει ὅλα τὰ εἶδη τῆς Πολυτελείας.

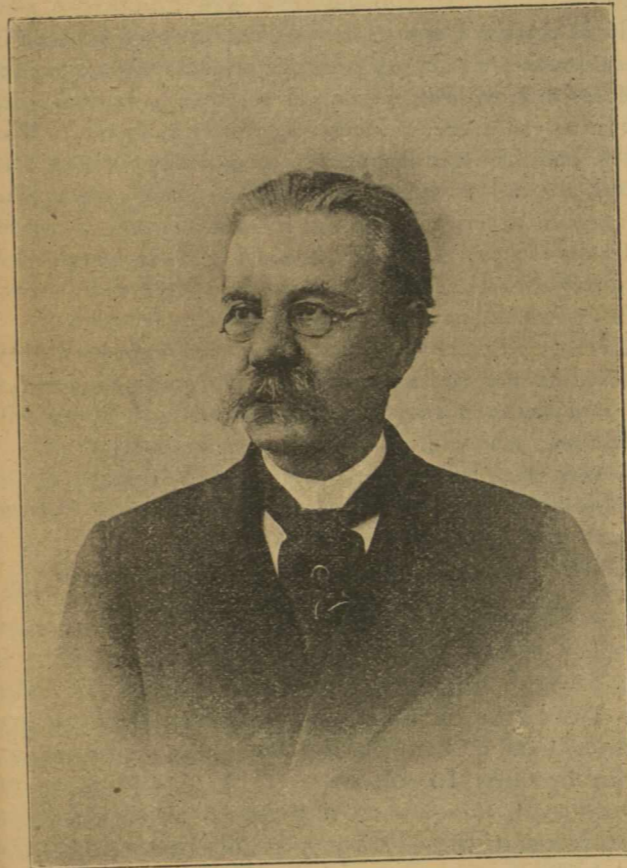

ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΕΤΟΣ Δ' ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΡΙΘ. 1 (11)

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ. Φ. ΚΑΛΔΟΣ
 Εσωτερικῷ Δρ. 6—Ἐξωτερικῷ Φρ. γρ. 7 1—15 Φεβρουαρίου 1902

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΤΡΕΪΤ

Φυσιογνωμία ἐξέχουσα ἐν τῇ κοινότητι μας καὶ ἀποτε-
 λούσα ἀληθὲς ἐγκαλλώπισμα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν πολιτείαν,
 ὡς ἡ τοῦ κ. Στεφάνου Στρέϊτ, Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τρα-
 πέζης εἶνε πολὺ δύσκολον νὰ σκιαγραφηθῇ δι' ὀλίγων γραμ-
 μῶν ἐν Περιοδικῷ καὶ νὰ ἀποτυπωθῇ διὰ λέξεων κατα-
 λήλων. Ἡ βιογραφία τοῦ κ. Στρέϊτ εἶνε ὀλόκληρος κοινω-
 νικὴ μελέτη καὶ θὰ ἀπητεῖτο πολυσέλιδος τόμος, ἐν ᾧ νὰ
 δυνηθῇ τις νὰ περιγράψῃ τὴν σταδιοδρομίαν, τὴν πλήρη
 φωτεινῶν σταθμῶν, τοῦ διακεκριμένου οικονομολόγου καὶ

νὰ παραστήσῃ καταλλήλως τὴν ἀξίαν αὐτοῦ καὶ τῶν πρά-
 ξεῶν του, αἵτινες πολλὰκις ἀποβαίνουσιν ἀληθεῖς πρὸς τὴν
 πατρίδα ἐκδουλεύσεις.

Ἄν ἀντρέξῃ τις καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς σταδιοδρο-
 μίας τοῦ κ. Στρέϊτ μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐγένετο καθη-
 γητὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ἢ τῆς ἄλλης καθ' ἣν
 ἀνεδείκνυτο Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ θὰ εὕρῃ τὸν
 ἄνδρα τὸν ὀργῶντα πρὸς τὰ μεγάλα καὶ τὸν ἐκδηλοῦντα ἐν
 τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τὴν εἰρεῖαν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν με-
 τὰ τὴν ὀξύνειαν τοῦ κατέχειν πᾶν ζήτημα ἐν τῇ ἐπιστήμῃ αὐ-
 τοῦ. Εἶνε μία σταδιοδρομία ἢ τοῦ κ. Στρέϊτ ἐπιβάλλουσα
 καὶ ζηλευτή, ἀποσπῶσα τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν ἐκτίμησιν
 ἀνεύλογοις ἡ ἐνδοιασμοῦ τινος. Καὶ ἡ σταδιοδρομία
 αὕτη ἔλονεν περιλαμβροτέρα καθισταμένη, ὀδηγεῖ τὸν ὑπέ-
 ροχον τοῦν, τὸν ἀγόν πατριώτην, τὸν ἐντιμον πολίτην, τὸν
 κατ' ἐξοχὴν ἐπιστήμονα νὰ καταλάβῃ τὴν διοίκησιν τῆς
 Ἐθνικῆς Τραπέζης, ὁποῦθεν ἄρχεται ἄλλη καθαρῶς ἐθνικὴ
 καὶ φιλόανθρωπος.

Τὸ μοναδικὸν τῆς Ἑλλάδος πιστωτικὸν ἴδρυμα ἀπὸ τῆς
 ἡμέρας, καθ' ἣν περιέρχεται ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ κ. Στρέϊτ
 ἀνυψοῦται ἀμέσως εἰς τὴν ἀληθῆ περιωπὴν του ὡς διὰ μα-
 γικῆς ἀράθου καὶ ἐντεῦθεν ἐκτελεῖ τὸν σκοπὸν, δι' ὃν προω-
 ρίσθη ἀπροσκόπως καὶ ἐπιζήλως.

Ἐν ἡμέραις πολιτικῶν δυσχερειῶν καὶ συμφορῶν τῆς πα-
 τρίδος ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τῆς πεφωτι-
 σμένης διανοίας του καὶ τοῦ ἀγνοῦ πατριωτισμοῦ ἐπιτελεῖ
 εὐεργεσίαν πρὸς τὴν πατρίδα, ἣν δὲν θὰ ἐπετέλει ὅλος ὁ
 πατριωτισμὸς τῶν Ἑλλήνων. Ἡ διαπραγματεύσεις τοῦ δα-
 νείου τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως καὶ ὁ καθορισμὸς τοῦ
 ἐλέγχου ἐπιτελεῖται ὑπ' αὐτοῦ, εὐρεθέντος κατ' ἀγαθὴν τῆς
 Ἑλλάδος τύχην ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ τοι-
 αύτης περινοίας καὶ ἰκανότητος, ὥστε δικαίως δύναται τις
 νὰ εἴπῃ ὅτι ἔσωσε τὸν Ἑλληνισμὸν ὀλόκληρον ἀπὸ τῆς οἰδε-
 ποίους ἐξευτελισμοῦ καὶ ζηνίας.

Τὸ ὄνομα τοῦ κ. Στρέϊτ ἐχαράχθη εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς
 συγχρόνου Ἑλλάδος μετὰ γράμμικτα τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης
 ἐθνικῆς. Καὶ οὔτε ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ ἄλλως ἐνεκεν αὐτοῦ
 τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς διανοίας τοῦ ἀνδρός.

Καὶ ἂν ἡ Ἐθνικὴ Τραπέζα εὕρῃ ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ
 τὸν ἀναμορφωτὴν τῆς, τὸν ἀληθῆ ἐργάτην τῆς ἀποστολῆς
 τῆς, ἢ Ἑλλάς κτύπησε νὰ τὸν ἔχῃ εἰς ἐν τῶν πρώτων

ἀξιωματῶν κατὰ τὰς κρισιωτέρας σιγμάς, ἃς διέτρεξεν ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεώς της.

Ἡ ἐσχάτως δημοσιευθεῖσα λογοδοσία τῆς διαχειρίσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κατὰ τὸ 1901 ἐνώπιον τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων μετὰ τῆς διακρινοῦσης αὐτὸν σαφηνείας καὶ μετριοφροσύνης καὶ ἡ ἐκ ταύτης ἀγαθωτάτη ἐντύπωσις ἐπανέφερεν εἰς τὴν μνήμην πάντων ἐκλαμπρὸν τὸ ἔργον ὀλοκλήρῳ τοῦ κ. Στρέϊτ καὶ ἀνεμνήσθησαν ἐπίσης πάντες ὅτι μετὰ τῆς ἐξηκονταετηρίδος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἣτις θὰ ἑορτασθῆ μεγαλοπρεπῶς, συμπίπτει καὶ ἡ τριακονταετηρίς τοῦ κ. Στρέϊτ, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνέλαβεν ἐργασίαν ἐν αὐτῇ. Καὶ ἡ σκέψις ἣτις γίνεται, ὅπως τιμητικῶτατα ἑορτασθῆ ἡ τριακονταετηρίς αὐτῆ ἀποτελεῖ τὴν ὑψηλοτέραν ἱκανοποίησιν τοῦ ἐξόχου ἀδελφοῦ, διὰ τὸ μέγα καὶ ἐθνωφελές ἔργον αὐτοῦ.

Ἡ ΠΡΩΤΗ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Εἰς τὸν ἀοίδιμον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος Ἰω. Καποδίστριαν ὀφείλεται ἡ ἴδρυσις τῆς πρώτης ἐν Ἑλλάδι Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους 1828 μόλις ἀφίχθη εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀναλαμβάνων τὴν κυβέρνησιν ἡ μᾶλλον τὴν σύνταξιν τῆς νέας πολιτείας, ὁ μέγας καὶ πατριωτικώτατος ἀνὴρ ἐκ τῶν πρώτων αὐτοῦ μεγάλων ἡφροντῶν καὶ ἔργων ἦτο καὶ ἡ σύστασις Τραπεζῆς, ἣν ἴδρυσε διὰ διατάγματος αὐτοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον Ἐθνικῆ Χρηματιστικῆς Τραπεζῆς, διορῶν τὴν κοινωφελῆ αὐτῆς ὄρασιν.

Ἡ διοικήσις τῆς Τραπεζῆς αὐτῆς ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ Κυβερνήτου εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴν τοῦ Κράτους.

Τὴν σύστασιν δὲ τῆς Τραπεζῆς αὐτῆς ἐπεκύρωσεν ἡ ἐν Ἄργει συνελευθεῖσα τὸν Ἰούλιον τοῦ 1829, Ἐθνικὴ συνέλευσις διὰ τοῦ ἀρ. 2 τοῦ Γ' ψηφίσματος αὐτῆς, διότι ἡ Τράπεζα εἶχεν ἀναλόγως εὐδοκιμήσει, ὥστε εἶχε δανείσει τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον ἕως τότε γρόσια Τουρκικὰ 2034,660:3 Πρὸς ἀνάπτυξιν δ' ἔτι μᾶλλον τῶν ἐργασιῶν τῆς, ἡ συνέλευσις ἐξουσιοδότησε τὸν Κυβερνήτην ἀνα προσδιορίσῃ ἐν κτήρῳ Ἐθνικόν, ὡς ὑποθήκην ἀσφαλίζουσαν καὶ τοὺς ὄντας καὶ τὴς ἐσομένους μετόχους τῆς εἰρημνῆς Ἐθνικῆς Χρηματιστικῆς Τραπεζῆς.

Μέχρι τῆς 29 Ἰανουαρίου 1830 ἡ ὀλικὴ ποσότης τῶν μετοχῶν αὐτῆς ἀνῆλθεν εἰς δίστηλα 154,896,74100, δὲν ὀφείλειεν ὅμως εἰμὴ μόνον δίστηλα 100,365,90 πληρώσασα τὰ λοιπὰ εἰς ὄσους τὰ ἐξήτησαν μετὰ τοῦ τόκου αὐτῶν· τῇ δὲ 3 Φεβρουαρίου 1830 διὰ ψηφίσματος τοῦ Κυβερνήτου παρεχωρήθησαν ὑπὸ τοῦ Κράτους εἰς ὑποθήκην ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ὡς ἀσφάλεια τῶν μετόχων, μέχρις οὗ πληρωθῶσι τὰ κεφάλαια καὶ τοὺς τόκους τῶν, οἱ σταφίδαμπελώνες τῆς Κορίνθου καὶ Βοσιτίσης, οἱ ἐλαιῶνες τῶν Σαλώνων καὶ τῆς Κορίνθου, ἡ σύρις καὶ ἀλικὴ τῆς Νάξου καὶ τὰ ὄρυκτά καὶ ἡ ἀλκὴ τῆς Μάλου μετὰ τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν. Ταῦτα δὲ, ὡς ἀποκατασταθῆ βέβαιον καὶ ἀσφαλές» τὸ ἴδρυμα αὐτό.

Δι' ἑτέρου ταυτόχρονου ψηφίσματος μετερρυθμίσθη καὶ ἀνεπτύχθη ὁ κανονισμὸς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Διὰ δὲ τοῦ ὑπ' ἀρ. 604 τῆς 4 Φεβρουαρίου 1830 Διατάγματος τοῦ Κυβερνήτου ἡ διεύθυνσις αὐτῆς ἐχωρίσθη τοῦ λοιποῦ ἀπὸ τὴν Οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους, καὶ διεπιστεύθη εἰς τρεῖς διευθυντάς, διοριζομένους ἕνα μὲν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, τοὺς δὲ ἄλλους δύο παρὰ τῶν μετόχων.

Ἐγένετο ἐν τούτοις ἐπιφύλαξις γὰ ἐκόθη μετὰ τρεῖς μῆνας ἕτερον δι' ἄταγμα, προσδιορίζον τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς τῶν δύο διευθυντῶν, οἵτινες ἕως τότε θὰ διορίζοντο ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν. Οὕτω δὲ διορίσθησαν πρῶτοι προσωρινοὶ διευθυνταὶ τῆς Τραπεζῆς, ἧς ἔδρα ὄρισθη ἡ Αἴγινα, οἱ κ.κ. Ἀλέξανδρος Κοντόσταυλος, Δημήτριος Βούλγαρης (ἐξ Ὑδρας) καὶ Ἀνδρέας Γιαννίτσας.

Αὕτη δὲ ἡ Τράπεζα ὑπῆρξεν ἡ πρώτη Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὸ θεμέλιον καὶ ὁ πρόδρομος τῆς σημερινῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, τῆς συστάσεως ἑνδεκα ἔτη ὕστερον δια τοῦ Νόμου τῆς 30 Μαρτίου 1841.

Ἄργος Φεβρουαρίου 1902

Ἰ. ημ. Κ. Βαρδουνιώτης.

Τὸ περὶ αὐτὸ ποίημα, πῶς χάρι, πόνος καὶ ὀμορφιὰ τὸ στολιζει πῶς τόσῳ χαριτωμένῳ ἡ τραγουδιστῆς τῆς δύο περὶ μεγάλης τῆς καρδίᾳς λύπαις συγκρίνει, προσφέρουσα στοὺς ἀγνωστας μας. Εἶναι τὸ πρῶτον ἔργο πῶς δημοσιεύεται καὶ εἰμεθα εὐτυχεῖς ὅτι καὶ ἄλλα θὰ δημοσιεύσωμεν ἔργα του, ἔμμετρα καὶ περὶ, γερὰτα ἔμπνευσι καὶ θαλασσινὸ μῦρον. (Σημ. Διευθύνσεως).

... MANNA MOY :

Μὲ ψαλμοῦδιες, μὲ βήματα κουρασμένα προβοδίζουσι τὸ νεκρό.

Παιδί ἀρόμη τ' ἄμοιρο δὲ νοιώθει 'κεῖνο τῆ συμφορὰ του κι' ἀκολουθεῖ πιζόντας μ' ἄλλα παιδιὰ τῆ νεκροπομπῆ.

Μόνον ὁ ἀνοιγμένος τάφος καὶ τὸ χαμῆλωμα τοῦ νεκροκράββατου τοῦδειξαν, τοῦδωσαν νὰ νοιώσῃ τί ἔχγινε. «Μάννα μου ! ἔσκουζε καὶ ἔκανε κοντὰ νὰ τρέξῃ. «Ἐλα δὴ ! τοῦ φώναζε καὶ τὸ πῆρε ὁ πατέρας του στὰ χέρια, κλαίγωντας καὶ 'κεῖνος τὸ πῆρε καὶ φύγανε.

Πέρασε καιρὸς καὶ χρόνια καὶ μιζ' ἄλλη λύπη, λύπη πῶς μονάχα αὐτὸς τῶρα τὴν ἐνοιώθει, τὸν ἔφερε στὰ ἴδια μέρη. Τῶρα δὲν ἔβλεπε νεκρὸ .. τὸν εἶχε μέσα του !

Ἔστρεψε τὸ μάτι νὰ ἰδῇ νὰ θυμηθῇ πῶς θάψαν τῆ Μάννα του. Νόμισε πῶς τῶδρε καὶ ἔτρεξε ἐρρήθη μὲ κλάμματα, κυτᾶει... νεζόσκαφο τὸ χῶμα ! Ρωτᾶει... ἀτὸ δίπλα εἶναι τῆς Μάννας σου· εἰεῖνο, εἶν' τῆς ἀγάπης σου!!

Κλαίει τῶρα περὶ πολὺ... τῶρα κλαίει διπλά.

«Μάννα μου ἡ μιὰ... Μάννα μου κ' ἡ ἄλλη... ἡ μιὰ μούδωσε τῆ Ζωή, ἡ ἄλλη μού τὴν πῆρε»

1901

Τραγουδιστῆς Νησιώτης.

ΕΝΑΓΗΣ ΕΡΩΣ

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

— Τὴν φορὰν αὐτὴν δὲν θὰ μὲ δαγκάσετε, εἶπε μετὰ φωνῆς γλυκείας ἡ ἀδελφὴ Ἀμβροσία, πλησιάζουσα τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 13 κλίνην.

Ὁ ἀσθενὴς προσήλωσε τὸ βλέμμα του εἰς τοὺς κυανοπρασίνους αὐτῆς ὀφθαλμούς, τοὺς διαυγεῖς καὶ πλήρεις γαλήνης.

— Ὅχι, ὄχι, δὲν θὰ σᾶς δαγκάσω, ἔλεγε χαμηλῆ καὶ ἀσθενῆ τῆ φωνῆ, πειρώμενος νὰ δικαιολογηθῆ. Αἰφρικτὰ ἀλγυδόνες, ἡ ὀδύνη ἦτις.

Ἄλλ' ἡ ἀδελφὴ Ἀμβροσία τὸν διέκοψε διὰ μειδιάματος, καὶ, διὰ χιτῶνος περιβληθῆσα ἀδιαβρόχου, ἤρξατο ἀλλάσσουσα, τὴν πληγὴν τοῦ ἀσθενοῦς, πληγὴν βοθεῖαν, ἣν εἰς τὴν δεξιὰν εἶχε κνήμην.

Ἐσκυμμένη πρὸ τοῦ ἀσθενοῦς, ἐπέεξε μὲ τοὺς λευκοὺς, ἐπιμήνεις καὶ λεπτοὺς δακτύλους τῆς τὴν πληγὴν, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀνεπήδα πύον, ὅπερ παρευθὺς ἀπέμασσε διὰ τεμοχίου βάμβακος ὑδροφίλου.

Ὁ ἀσθενὴς ὑπέδακνε ἀκραν τινὰ τῆς σινδόνης, ὅπως καταστειλῆ τῆς δευτεῖς πόνους, ὅτε δὲ αἱ ἀλγυδόνες

ἠλαττοῦντο, ἦνοιγε τοὺς ὀφθαλμούς του καὶ παρετήρει ὑπερῆφάνως τὴν ἀδελφὴν Ἀμβροσίαν, ἣτις τελείως ἐνπιοχολεῖτο εἰς τὸ ἔργον τῆς, περιδέουσα τὴν πληγὴν τοῦ ἀσθενοῦς, μετὰ τῆς γλυκείας ἐκείνης καὶ σχεδὸν μητρικῆς στοργῆς, ἣτις ἐχαρακτήριζεν αὐτήν.

Ἀφωσιωμένη εἰς τὰς ἡφροντίδας ταύτας, τὰς ὁποίας τοσοῦτον ἠγάπα, ἐλπισμόναι τὰς σκληρὰς τοῦ βίου ἀπογοτεῦσεις, ὅταν αἱ λευκαὶ τῆς χεῖρες ἀνεκούφιζον τοὺς πόνους τῶν ἀσθενῶν.

Ἐπίστατο διακαῆ πρὸς ταπεινώσιν ἐπιθυμίαν μετ' εὐχαριστήσεως ἀνέπνεε τὰς μεμολυσμένας τῶν ἀσθενῶν πνοὰς καὶ μετὰ χαρᾶς ἠλλάσσε τὰς πυώδεις αὐτῶν πληγὰς.

Ἐν τῇ ταπεινώσει ταύτῃ ἐλπισμόναι τὰ πάντα ἀνακουφίζουσα τὰς ἀλγυδόνας τῶν ἄλλων, περιεῖχε πᾶν τινα ἀνακωφισμὸν εἰς τὰς θλίψεις τῆς.

Ὅτε ἡ ἀδελφὴ Ἀμβροσία ἐπέδεσε τὴν πληγὴν, ὁ ἀσθενὴς τῇ εἶπε :

— Εὐχαριστῶ, εὐχαριστῶ, ἐπόνεσα πολὺ, ἀλλ' ἢ ἦ εἶμαι καλλίτερον... Συγγνώμην... συγγνώμην...

Ἡ διανοητικὴ τοῦ ἀσθενοῦς διατάραξις, ἡ καταλαβούσα αὐτὸν ἀπὸ τῆς προτεραίας ἐπέρας, τὸν ἔκαμε νὰ ἐπαναλαμβάνῃ τὴν λέξιν συγγνώμην ὡς ἐπαναλαμβάνεται τὸ Κόρυς ἐλέησον.

Εἰς μάτην ἡ Ἀμβροσία προσεπάθει νὰ τῷ ἐπιβάλῃ σιωπὴν· οὕτως ἐξηκολούθει.

— Ἀκούσατε, ἐνίστε αἱ ἀλγυδόνες σᾶς καθιστῶσι παράφρονα... καὶ, ἐπειδὴ αὕτη ἐπέμενε ἵνα σιωπήσῃ, ὁ ἀσθενὴς ἤρξατο φλυαρῶν ἐπὶ ἄλλου θέματος:

— Ἄ! πότε θὰ δυνηθῶ νὰ ἐξέλθω ἀπ' ἐδῶ; Θὰ σπεύσω νὰ ἐπανίδω τὴν κόρην μου, νὰ ἐναγκαλισθῶ τὸν υἱόν μου, νὰ σφίξω ἀμφοτέρους εἰς τὰς ἀγκάλας μου· ἐκάστη ἀποχωρίζουσα με ἀπ' αὐτοὺς στιγμῆ, ὀλοκλήρως μοι φαίνεται ζῶν ! Ὡ! χάριν, καλὴ μου κυρία, εἶπατέ μοι πότε θὰ εἶμαι τέλος εἰς κατάστασιν νὰ ἐξέλθω.

— Μετ' ὀλίγον, μετ' ὀλίγον!... Ἐλπίζε ! Καὶ μὲ τὰ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, εἰσῆλθεν ἐν τινι θαλαμίσκῳ ὅστις ἦτο προσδιορισμένος εἰς αὐτὴν ὡς νοσοκόμον.

Ἐν τῷ ἡμισκοτεινῷ αὐτῆς θαλαμίσκῳ, φωπιζόμενῳ ἄμυδρῶς ὑπὸ μικρᾶς λυχνίας, νυχθημερόν πρὸ τῆς εἰκόνης τῆς Παρθένου καιούσης, μόνη ἡ ἀδελφὴ Ἀμβροσία ἠσθάνετο ἑαυτὴν καταλαμβανόμενν ὑπὸ τῆς συνήθους ἀποθαρρύνσεως.

Ἐθ' ἡμῆσεις κοιμηθῆσα τὴν προσέβαλον καὶ ταραχῶδεις τῆς παιδικῆς καὶ νεανικῆς ἡλικίας τῆς ἀναμνήσεις ὑπερπλήρωσαν τὸν νοῦν αὐτῆς.

Οἱ λόγοι τοῦ ἀσθενοῦς ἐκείνου, τοῦ δυστυχοῦς αὐτοῦ οἰκογενειάρχου, ὅστις τὴν ἠρώτησε περὶ τῆς ἰάσεώς του πλήρως διακαοῦς ἐπιθυμίας ὅπως ἐπανίδῃ τὰ τέκνα του καὶ ζῆσῃ μὲ τὴν πρὸς αὐτὰ ἀγάπην του, ἀθύπνισαν ἀποτόμως ἐν αὐτῇ πληθὺν ποικίλων αἰσθημάτων.

Τὰ τρυφερὰ τῆς παιδικῆς τῆς ἡλικίας αἰσθήματα πρὸ τὸ χονδρὸν μοναχικόν τῆς ἐνδύμα, δὲν εἶχον ἐτι ἀπαλειφθῆ τῆς καρδίας αὐτῆς.

Εἶχεν ἐντούτοις μὴ ὡσεὶ νὰ λησμονήσῃ τὰ πάντα.

Ἐπὶ τὸ κράτος τῶν αἰθηνιδίως ἐπελθουσῶν αὐτῇ ἀναμνήσεων διατελοῦσης, τὰ δάκρυα ἔρρεον ἄβηθον ἐπιτῶν παρεῖν τῆς, μὴ δυναμένη δὲ νὰ κατισχύσῃ τῆς θλίψεώς τῆς, ἐζήτησεν παρηγορίαν ἐν τῇ προσευχῇ.

Γονυπετῆς ὡς ἀμαρτωλῆ, παρεκάλει τὴν Παρθένον, ἱκετεύουσα, ν' ἀποβάλῃ τοῦ νοῦ αὐτῆς πᾶσαν σκέ-

ψιν ἀντικειμένην πρὸς τὴν ἀγνόητα καὶ τοὺς ἱερούς της πόθους.

Ἐν τοιαύταις στιγμαῖς ἀγωνίας ἀνέκτα τὴν πίστιν τῆς, τὴν εἰλικρινῆ καὶ ἄδολον αὐτῆς πίστιν, ἣτις ἐπὶ τοσοῦτον τὴν ἐνεθουσία κατὰ τὴν παιδικὴν αὐτῆς ἠλικίαν, ὅτε ὀλοκλήρως ὄρας παρέμενε μετὰ τῆς μητρὸς τῆς ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. Ναί, ἀνέκτα τὴν παιδικὴν ἐκείνην καὶ ἀφελῆ πίστιν, τὴν πίστιν ἐκείνην τὴν πλήρη ἀγαθότητος, καὶ ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ἀναμνήσεων τούτων προσπύχεται.

— Ὡ! ἀγία Παρθένε, ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς δεδοξασμένης Σου κατοικίας μὴ λησμονεῖς τὰς θλίψεις τῶν τέκνων σου. Ἄφες νὰ πέσῃ τὸ μεστὸν ἀγαθότητος βλέμμα Σου ἐπὶ ἐκείνων οἵτινες πάσχουσιν, οἵτινες κατὰ τῶν δοκιμασιῶν τῆς τύχης παλαίονσι καὶ οἱ ὅποιοι δὲν παύουσι πίνοντες μέχρι τρυγῶς τὸν κύλικα τῶν πικριῶν τῆς ζωῆς. Εὐσπλαχνίητι τοὺς κλαίοντας, τὸς στρέμοντας μακροθύμῳ ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων ἀδυναμιῶν, εὐσπλαχνίητι τὰς ἐν μονῶσει ζώσας καρδίας τὰς ἐγκατελειμμένας ὑπάρξεις ναι, εὐσπλαχνίητι ἐκείνους οἵτινες ἀγαπῶνται καὶ σκληρὸς νόμος ἀπεχώρισεν αὐτοὺς.

Εἰς τὰς λέξεις ταύτας ἡ ἀδελφὴ Ἀμβροσία δὲν ἠδυνήθη νὰ συγκρατήσῃ τὰ δάκρυα καὶ νὰ καταπνίξῃ τοὺς λυγμούς αὐτῆς. Δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ προσεύχηται εἰς ἄλλα ὁ νοῦς τῆς ἐστρέφετο ἀντικείμενα.

Καὶ ἐν ὑπερτάτῃ τῆς συντετριμμένης αὐτῆς καρδίας κατανύξει, ἀνεφώνησεν:

— Ὡ! ἀγία Παρθένε, ὁδὸς εἰς πάντα ἐλπίδα καὶ γαλήνην ψυχῆς.

Εἶτα ἀβέθη ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὰς ἀναμνήσεις τῆς. Ἀνεκάλεσεν ἐν τῇ μνήμῃ τὴν πρώτην αὐτῆς κατοικίαν, ἐν ἣ ἐγεννήθη καὶ τὰς μυρίας θωπέας, αἵτινες περιέβαλλον τὴν παιδικὴν τῆς ἠλικίαν. Ἐπανεῖδε ἐν πρὸς ἐν πῖντα τὰ προσφιλῆ εἰς αὐτὴν πρόσωπα, τὴν μητέρα τῆς, πάντοτε πενηθοφοροῦσαν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς αὐτῆς, τὴν μάμμιν τῆς, κύπτουσαν ὑπὸ τὸ βῆρος τῶν ἐννενήκοντα ἐνιαυτῶν, τὴν μίαν καὶ μόνην ἀδελφὴν τῆς, καὶ τὰς δύο θείας τῆς, τὰς ὡς αὐτὴν καλογραφίας.

Αἱ ἀναμνήσεις τῆς ἐπανέφερον αὐτὴν ἐν τῷ θαλαμίσκῳ τῆς νεανικῆς τῆς ἡλικίας· ἦτο τότε δεκαεξαετίς· τὰ πάντα ἐν αὐτῷ ἀνεφαίνοντο ἄθικτα ὡς τὴν ἡμέραν καθ' ἣν τὰ εἶχε ἐγκαταλείψει ἡ μικρὰ αὐτῆς κλίνη εἰς τινὰ γωνίαν, ὑπεράνω τῆς ὁποίας ἐκρέματο ἡ εἰκόνη τῆς Παρθένου· τὸ εὐκτῆρον αὐτῆς, εἰς ὃ πλέον ἡ ἀπὸ τῆς γονυπετήσῃ ἐν βαθείᾳ πρὸς τὴν πίστιν τῆς ἐκτάσει· τὰ πάντα ἦσαν ἐκεῖ, τὰ πάντα ἐπανέβλεπε διὰ τῆς φαντασίας.

Ἀνεμνήσθη τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν κυριεθεῖσα ἐκ τοῦ πρὸς τὴν θρησκείαν ἔρωτος, ἐζήτηε παρὰ τῆς μητρὸς τῆς νὰ τῇ ἐπιστρέψῃ, ὅπως τὴν νεότητά τῆς, τὴν παρθενίαν τῆς καὶ τὴν ζωὴν τῆς ὀλοκλήρως ἀφιερῶσῃ εἰς τὸν Χριστόν· Ἡ μήτηρ αὐτῆς, θρησκοδόλητος μέχρι φανατισμοῦ, ὑπεστήριξε τὴν κλίσιν τῆς.

Ὁ κρότος τοῦ ὄργου τῆς γειτονικῆς ἐκκλησίας, σημαίνοντος τὴν ἐνδεκάτην, ἐξήγαγε τὴν ἀδελφὴν Ἀμβροσίαν τῶν σκέψεῶν τῆς.

— Ἐνδεκάτη ἐσήμανεν ἠδὲν ἀνεφώνησεν ἐπισημένν, καὶ τείνουσα τὸ οὖς ἤκουσε κλαυθμυρισμὸν τινα.

Ἦτον ὁ ἀσθενὴς τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 16 κλίνης, ὅστις

έκλαυθιμύριζεν, ὅστις ἠγωνία, ὅστις παρείδε τὴν ψυ-
χην, ἴσως...

Ἡ Ἀμβροσία ἠθέλησε νὰ προσευχηθῆ διὰ τὸν δυ-
στυχῆ αὐτόν. . . ἀλλὰ. . . ὦ! ἰδιοτροπία τῆς τύχης. . .
ἢ εἰκὼν τοῦ ἐξαδέλφου τῆς Λουδοβίκου ἐνεφανίσθη πρὸ
αὐτῆς. Ἐπειράθη νὰ τὴν ἐκδιώξῃ, ἀλλ' ἡ ὄπτασία
ἐξηκολούθει νὰ τὴν πιρενοχῆ, νὰ τὴν νικᾷ, νὰ τὴν
ὑποτάσῃ. Ἐσκέπτετο τὸν ἐξαδέλφον τῆς Λουδοβίκου,
οὐχὶ τὸν ἐξαδέλφον ἐκείνον, τὸν ὁποῖον παιδίον ἔτι
ἐγνώρισε, ἀλλὰ τὸν κομψὸν αὐτὸν νέον, τὸν ὁ-
ποῖον εἶχεν ἰδῆ πρὸ δύο μῶλις ἡμερῶν μεταξὺ τῶν κα-
θηγητῶν τοῦ Νοσοκομείου.

Καὶ ἡ ὄπτασία τὴν παρηνόχλει ὀλονέν· ἐν ὑπερτάτῳ
πρὸς τὴν πίστιν ἐνθουσιασμῷ ἠθέλησε ἐκ νέου νὰ τὴν
ἐκδιώξῃ, ἀλλ' αἱ προσευχαὶ αὐτῆς ἀπέβησαν μάταιαι,
ἢ ὄπτασία ἐπανήρχετο πάντοτε.

Τὸν ἠγάπα λοιπόν ;
Δὲν εἶχεν ὁμῶς τὰ πάντα νὰ λησιμονήσῃ, πᾶν ὅπερ
ἦτο γήϊνον.

Φεῦ! ναί· ἀλλὰ μὴ ἡ καρδία δύναται νὰ καταστείλῃ
τοὺς παλμοὺς αὐτῆς ; . . Οὐχ' ἦττον δὲν ἐξεδήλωσε εἰς
αὐτὸν τὸν ἔρωτά τῆς. Τὸν ἠγάπα, τὸν ἠγάπα μὴ γνω-
ρίζουσα καὶ αὐτὴ καλῶς διατί· ἡ παρουσία του τὴν
κατετάρασσε, καὶ ὑπετάσσετο εἰς τὴν σφοδρότητα τοῦ
πάθους τῆς.

Τὸν ἠγάπα.
Τὸν ἐλόθει.
(Ἀκολουθεῖ)

Γ. Αχ. Παράσχος.

ΑΒΥΣΣΟΙ

ΦΟΥΡΤΟΥΝΕΣ

Νὰ ἡ φουρτούνες δὲν περικλείσαν
Σποῦνε τὰ κύματα, ἀγριοβογκοῦν
Θαλασσοπούλια τῆς μηνύσαν
—Σειρήνες ἀγριεῖς—πρὸ τοῦ νὰ ῥηθοῦν.

Νὰ ἡ φουρτούνες μὲ περιζώσαν
Σκοτάδι ἄλυωτο, κρῦο βαρὺ
Τὰ ὄνειρά μου ὅλα σαρώσαν
Πῆραν τὴ λύρα μου τὴν πλανερή.

Νὰ ἡ φουρτούνες μὲ παρασύραν
Παλεύω, δέρνομαι μὲς' στὰ νερά
Καὶ μὲς τὸ σάλο γροικῶ τὴν λύραν
Νὰ κλαίῃ μονάχη τῆς λυπητερὰ

1902

Μῆτσος Παπασπύρου

Η ΜΟΔΑ ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΙΣ

Οὐ μὴ ποιήσης σεαυτῷ εἶδωλον . . οὐ μὴ λατρεύσης αὐτῷ,
λέγει ἐντολὴ τις. Χρεῖται πλὴν πιστῶς αὕτη ἡ μετὰ τῶν
ἐννέα ἀδελφῶν τῆς Χρησιμεύει νὰ πληρῆ τὸν κάλαθον τῶν
ἀχρηστων ἐκάστης ;

Ἴσως ὑπάρχουσιν ἰσχυραὶ περὶ τοῦ ἐναντίου ἐνστάσεις·
καὶ ὅμως ἐδημιουργήθη νέα τις θεότης καὶ ἀπ' ἧς τὰ εἶ-
δωλα τῶν ἀρχαίων θεῶν ἔπαυσαν ὄντα πανίσχυρα, ἐκείνη
ἔστησε καὶ εἰς ἐκάστην χώραν, εἶδωλα διέσπειρεν εἰς ἐ-
κάστην οἰκίαν καὶ λάτρεις ἔχει σχεδὸν πάντα τὰ ἐπὶ τῆς
γῆς ἔμψυχα, ἀνθρώπους καὶ ζῶα ἔτι καὶ ἡ πανίτχυρος αὕτη
θεὰ εἶναι ἡ Μόδα.

Ἡ ψαλλίς κατέστη τὸ σύμβολόν τῆς, ἡ βελὸν ἐν τῶν
ἱερῶν σκευῶν τῆς καὶ αἱ ἱερείαι αὐτῆς ἐκάστοτε πληθύνονται
ὡς νὰ μὴ ἦρκει δ' ὅτι ὁ πολιτισμὸς φαίνεται κατὰ τοὺς

χρόνους μας συμπαχῶν μετ' αὐτῆς, ὁ ἀτμὸς καὶ ἡ μηχανὴ
ἀπέζησαν θεράποντές τῆς, δημιουργοῦντες ἢ μεταειβάζον-
τες μέχρι περάτων γῆς τὰς ἰδιοτροπίας τῆς· τὸ δὲ ἄρμα
αὐτῆς τὸ ὅτε μὲν τρέχον γοργῶς, ἄλλοτε βραδυποροῦν, ὅτε
δὲ καὶ ὀπισθοδρομοῦν, ἀκολουθοῦν ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἔθνη
καὶ φύλα, καὶ συνηθέστατα βλέπει τις κύνας, ἵππους, τετρά-
ποδα καὶ παντοῖα δίποδα ἐν γένει νεύοντα ὑπὸ τὰς πκρα-
δόξους τῆς θελήσεως, ἀποβάλλοντα καὶ μέλη ἐτι τοῦ σώμα-
τός των δι' αὐτὴν.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ Ἑλλάς ἀνέκαθεν ὑπῆρξεν ἡ χώρα τῆς ἀνεξι-
θησκειᾶς ἢ κατ' ἐξοχὴν εὐμενῶς ἀποδεχομένη τοὺς νέους
θεοὺς, εἰσεπήδητε καὶ ἐνταῦθα ἐκ τῆς θύρας τῆς Δύσεως καὶ
ἐνεθρονίσθη μὲ προθέσεις αἰωνίας παραμονῆς καταθέλασα καὶ
κατακτήσατα τοὺς πάντας—ἐννοεῖται καὶ πάσας καὶ πάντα
ἀφοῦ ἐν τῷ ἀρσενικῷ περιλαμβάνονται καὶ τὰ ἄλλα γένη.

Ἀλλὰ δύναται τις νὰ πρκατηρήσῃ· ἡ μόδα εἶναι πάν-
τοτε σύμφωνος μὲ τὴν καλαισθησίαν καὶ, ἐν ἐναντίᾳ περι-
πτώσει πρέπει νὰ εἰμῆθα ἐκ τῶν θερμότερων ὀπαδῶν τῆς ;
Μοὶ φαίνεται καὶ εἰς τὰς δύο ὅτι ἡ ἀπάντησις εἶνε : Ὅχι.
Τὸ ὄχι δὲ τοῦτο καθίσταται ἔτι μάλλον ἔντονον, ἀφοῦ τὰ
τῆς Μόδας διέπουν πολλάκις ἐλαφρόνοες καὶ ἐνίοτε οὐδεμίαν
ιδεάν καλαισθησίας ἔχουσι ἔτι δὲ ἐντονώτερον διὰ τὴν
Ἑλληνίδα, ἡ ὁποία ἐγεννήθη καλαίσθητος— ὡς εἶπε ποιη-
τῆς τῆς Ἑσπερίας.

Καὶ ἡ Μόδα παρασύρει τόσῳ διὰ τοῦ θελήτρου τοῦ και-
νοφανοῦς, τὸ ὁποῖον φαίνεται ὅτι περιέχει ὥστε βλέπομεν
πλείστας νὰ διέπωνται τελείως ὑπ' αὐτῆς κατ' ἀνεπιτυχῆ
μίμησιν τῶν Παρισινῶν προτύπων. Ἐννοεῖται ὅτι δὲν εἶνε
εὐκόλον τὸ ν' ἀποφεύγῃ γυνὴ τῆς ἐπιχθῆς μας πᾶν ὅτι ὑπὸ
τῆς μόδας ὑποβάλλεται, ἀλλ' ἐπίσης καταντᾷ ἀνιάρως πι-
θικισμὸς ἡ ἀποδοχὴ ὡς ἐθίμου παντός νεωτερισμοῦ.

Εὐτυχῶς πλείστα ἔσται, ἐν Ἀθήναις ἰδίᾳ, δὲν ἀκολου-
θοῦν κατὰ πόδας τὴν πανσθενῆ θεάν, ἀλλὰ μάλλον γιῶ-
μονα ἔχουσι τὴν ἰδίαν καλαισθησίαν καὶ διὰ τοῦτο βλέπομεν
τόσῳ χαριέσσας τοῦ ἐκάστοτε κυμοῦ ποικιλίας. Τὸ τοιοῦ-
τον θὰ ἦτο ὄρσιον, ἀν κατωρθοῦτο ἡ ἐπιτυχῆς τοῦ χρώ-
ματος ἐκλογὴ νὰ συμβαδίξῃ μὲ τὴν τοῦ σχήματος· ἀτυχῶς
ὅμως ὡς πρὸς τοῦτο χωλαίνομεν.

Χωρὶς νὰ ἀποκλείῃ τὰ ζωηρὰ πῶς χρώματα ἐκάστη, ἀφοῦ
ἡ πάτριος χώρα τόσῳ πλουσιῶς ὑπὸ τοῦ ἀστέρος τῆς ἡμέ-
ρας χρώννυται, ἴσως ὄφειλε ν' ἀποφεύγῃ τὰς ζωηρὰς ἀντι-
θέσεις μεταξὺ τῶν, τὸ δὲ ὁμόχρονον ὄφειλε νὰ ἦτο ὁ γενικὸς
γῶμων· ἰδίᾳ δὲ τὸ λευκὸν εἰς τινὰ μέρη καὶ μάλιστα εἰς
τὰ ὑποδήματα δεικνύον τοῦ; πόδας πολὺ μεγαλύτερο·ς τοῦ
φυσικοῦ, εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἂν ἐξωστρακίζετο.

Πλὴν τὸ κράτος τῆς κραταιᾶς ὁδηγοῦ θᾶττον ἢ βραδυ-
τερον θέλει ἐκλίπει, ὅτε ἡ φύσις θὰ δανείξῃ εἰς τὰς γυναῖ-
κας τὸ χρῶμα τῆς στολῆς καὶ τὸ ἔνδυμα ν' ἀκολουθῇ τὸ
ἀρμόζον καὶ οὐχὶ τὸ ἐπιβαλλόμενον σχῆμα. Καὶ τότε πράγ-
ματι ἡ ἐπένδυσις θὰ βοηθῇ τιν φυτικὴν καλλονὴν, χωρὶς
νὰ ἔλκῃ πρὸς ἑαυτὴν τὸ βλέμμα· ἀλλὰς ὑπάρχει κίνδυνος,
ὡς ῥέμβῃ τις μᾶς ἐπέβαλε τὰς μακρὰς οὐράς, αἱ ὁ-
ποῖαι ἀπέκρυπτον τὸ ἐλάττωμά τῆς, οὕτω καὶ τῆς γενειῶσα
νὰ μᾶ; ἀναγκάσῃ,— καὶ οὐδαμῶς παράδοξον— πρὸς ἀπό-
δειξιν ἐξευγενισμοῦ νὰ φέρωμεν ψευδῆ γενειάδα καὶ μύ-
στακας.

Δέσποινα I. Μυριζίου.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Τί ἔργα θὰ παιχθοῦν κατὰ τὴν Τεσσαρακοστήν
Αἱ παραστάσεις τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου θὰ ἐπαναληφθῶσι
τὴν Κυριακὴν τῆς Ὀρθοδοξίας, 3ην Μαρτίου. Ὁ Θίασος κατὰ
τὸ διάστημα τῆς Τεσσαρακοστῆς θὰ παριστάνῃ δίκας τῆς ἐβ-

δομάδος, κατὰ Δευτέραν, Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον καὶ
Κυριακὴν. Ἡ θεατρικὴ περίοδος θὰ λήξῃ τὴν 7 Ἀπριλίου.
Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο θὰ παρασταθοῦν τὰ ἐξῆς νέα ἔργα,
ἐγκριθέντα ὑπὸ τῆς πρὸς τοῦτο συνεδριασάσης ἐπιτροπῆς.

« Ἡ Μάγδα » τοῦ Σούδερχμν, κατὰ μετάφρασιν Ἀριστ.
Προβελεγγίου.

« Οἱ ἐρασιτέχνη τῆς ζωῆς » κωμῳδία τρίπρακτος πρωτό-
τυπος τοῦ κ. Πῶπ.

« Οἱ ἐπαρχιώται » κωμῳδία τρίπρακτος πρωτότυπος τοῦ
κ. Μιχαήλ Ζώρκ.

« Ἡ Ἰσμήνη μου » « Τὸ γοβάκι τῆ; κ. Κρολίνας ». « Ἡ
μυστηριώδης χεὶρ » κωμῳδία μονόπρακτο τοῦ Λαμπίς.

« Ἡ πτώχευσις » δράμα τοῦ Βγῶρσον, κατὰ μετάφρασιν
Σπ. Λάμπρου.

« Οἱ ἐγώσται » κωμῳδία χαρακτήρων τοῦ Λαμπίς τετρά-
πρακτος, κατὰ μετάφρασιν Ἀγγ. Βλάχου.

« Τὸ Ζιζάνιον » κωμῳδία τρίπρακτος τοῦ Μπένεδιξ, κατὰ
μετάφρασιν τοῦ κ. Σπ. Λάμπρου.

Τὸ μῆλον τῆς Ἐριδος » κωμῳδία τρίπρακτος τοῦ Λαμπίς,
κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Ἰω. Δαμβέργη.

« Ὁ Καυμένος ὁ Πέτρος », δράμα τρίπρακτον τοῦ Κεβα-
λόττη, κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Μπάμπη Ἀνίνου.

« Τὸ Σπῆτι τῆς Κούκλας » τοῦ Ἴψεν, κατὰ μετάφρασιν
Μιχ. Γιαννουκάκη.

« Χάριν ἀναψυχῆς » κωμῳδία τρίπρακτος τοῦ Σκονδινέ,
κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Χαρ. Ἀνίνου.

« Ὁ Σταθμὸς τῆς 11 π. μ. » κωμῳδία τρίπρακτος τοῦ
Λαμπίς, κατὰ μετάφρασιν Ἰω. Κατῆ.

« Ἡ Πεταλούδα » κωμῳδία τρίπρακτος τοῦ Σαρδοῦ, κατὰ
μετάφρασιν Γεωρ. Τσοκοπούλου.

« Ὁ Μαρκήσιος Βιλλεμέρ » δράμα τῆς κ. Σάνδ, μετάφρα-
σις Ἰ. Δαμβέργη.

Τρεῖς μονόπρακτοι κωμῳδία τοῦ κ. Ν. Λάσκαρα καὶ
δύο ἢ τρεῖς ἀόριστα πρωτότυπα ἑλληνικὰ ἔργα.

ΕΛΛΑ

Μὲς τὴν ἔρμηξ ποῦμαστε μόνου πὲς μου
Θὲς νὰ γενῆς δική μου ;
Σοῦ δίνω τὴν ψυχὴ μου. . .
*Εἰλα καὶ πάρε την

*Ακου! τρελλὸς ὁ ἄγριος ἀγέρας γέρνει
τ' ἀδύνατα κλωνάρια
*Ακ υ βαρειὸς ὁ πόθος δέρνει
τοῦ ἔρωτά μας τὰ βλαστάρια

*Ελα κι' οἱ δυὸ λοιπὸν νὰ φυλαχθοῦμε
ἀπὸ τοῦ κόσμου τὴν ἀνεμοζάλη
*Ὀλ' ἀνοικτὴ, σὲ περιμένει
ἡ ὑρίνή μου ἀγκάλη.

ΝΕΚΡΟΘΕΜΕΛΙΩΤΑ

Ψηλά, τετράψηλα πκλάτια
ἔχω στὴν ἄμμο τοῦ γυαλοῦ χτισμένα
μὲ χρυσαφιῶν, μαλαματιῶν κομμάτια.
Ἄλλὰ περνάει τ' ἀγέρι ἀπὸ τὰ πλάτη!.,
χωρὶς θεμέλια βρίσκει τὰ στημένα
κι' ὅλα τὰ ρίχνει στὸ γυαλὸ κομμάτια! . .
Σβύνονται καὶ πόθοι κι' ὄνειρα—ὠίμενα

Κώστας Καίροφύλλας.

Ἡ ἀκριβεία ἐν ταῖς λεπτομερείαις ἄνευ γενικοῦ σχεδίου
ομοιάζει πρὸς ὠρολόγιον δεικνύον τὰ δευτερόλεπτα καὶ οὐχὶ
τὰς ὥρας.

G. Captour

Η ΕΝ ΣΑΛΑΜΙΝΙ ΝΑΥΜΑΧΙΑ

(Ἀπὸ ναυτικῆς καὶ ἱστορικῆς ἀπόψεως)

Καλλιτεχνικὴ καὶ ἐκτυπωθεῖσα ἐπὶ ἐκλεκτοῦ χαρτοῦ ἐξε-
δόθη ὑπὸ τοῦ διακεκριμένου ἀνθυποπλοίαρχου τοῦ Β. Ναυτι-
κοῦ κ. Περικλέους Δ. Ρεδιάδου, ἐμβρι' ἡς μελέτη περὶ τῆς ἐν
Σαλαμῖνι ναυμαχίας ἀπὸ ἱστορικῆς καὶ ναυτικῆς ἀπόψεως.
Ἰδιαιτέρως ὁ εὐπαιδέυτος συγγραφεὺς ἐμελέτησε καὶ μετὰ
ἀκριβείας προσδιορίζει τὴν παράταξιν τῶν στόλων πρὸ καὶ
μετὰ τὴν μάχην. Ὁ κ. Ρεδιάδης εἶναι ἀξιό; συγγραφεῖων
διὰ τὸ μέγα ἔργον ὅπερ εὐθαρσῶς ἀνέλαβε καὶ ἔφερεν εἰς
πέραξ, καταρρίψας πολλὰς σφαλκερὰς γνώμας διχφορῶν εὐρω-
παίων συγγραφέων. Σαφήνεια καὶ βίαια γλῶσσο χαρακτη-
ρίζουσι τὸ ἔργον, ὅπερ τιμώμενον δρ. δύο πωλεῖται ἐν Ἀ-
θήναις εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα Ἐστίας καὶ Βίλμπεργ καὶ ἐν
Πειραιεὶ εἰς τὸ Βιβλιοχρητοπωλεῖον Ἀλεξάκη.

Τὴν κατωτέρω ἐπιστολὴν τοῦ ἀειμνήστου ἐπὶ Κυβερνήτου Καπο-
διστρίου πρωθυπουργοῦ Μ. Σπηλιᾶδη δημοσιεύομεν, εὐμενῶς πρὸς
σχεθεῖσαν ἡμῖν ὑπὸ τοῦ ἐν Ναυπλίῳ διαπρεποῦς ἱατροῦ καὶ ἐγγονοῦ
τοῦ γράψαντος κ. Νικολ. Κλύτη, διὰ τὸ ἀπέριττον τῆς γλώσσης
τὴν περιστῆν εἰλικρινεῖαν νοουθεσίας καὶ ἀπλότητα, ἧτις χαρακτηρίζει
αὐτὴν.

Κύριον Ζαφεῖριον Ταγκόπουλον

Εἰς Λενίδι

*Ἀδελφέ κύρ Ζαφεῖρη σὲ ἀσπάζομαι.

Πρὸ ἡμερῶν σοὶ ἔγραψα διὰ Ναυπλίου, εἰδοποιήσας ὅτι
διωρίσθης εἰς τὰς ἀλικίας Δερβερώνας καὶ Θηρασας ἐπιστά-
της Δὲν σὲ ἔγραψα πλέον, ἐπειδὴ ἐπερίμενα νὰ ἐγκριθῇ ἡ
ἐκλογὴ σου ἀπὸ τὴν Α. Ε. τὸν Κυβερνήτην μας. Ἀντικεί-
μενα σπουδαῖα ἤρπασαν τὴν προσοχὴν σου, ἀνεχωρήσας δῶ-
ρισεν ἐπιτροπὴν Γενικῆς Διοικήσεως, καὶ αὕτη ἐπέκρινε τὴν
ἐκλογὴν σου, τοῦ κ. Μαργαρίτου Δημάδη καὶ Εὐσταθ. Ζα-
κουθίου ἀλικοποιδῶν. Οἱ δύο οὗτοι σήμερον ἀναχωροῦν μὲ πλοι-
άριον Κρανιδιώτικον καὶ ἀπέρχονται εἰς τὸ χρέος των. Ἐκεῖ-
θεν θὰ σοὶ γράψουν νὰ ὑπάγῃς καὶ ἡ εὐγενεία σου. Ἐγὼ δὲ
στέλλω τὸν Φίλιππον μὲ τὴν παροῦσαν καὶ σὲ εἰδοποιῶ περὶ
τούτου, ὅθεν ἰδοῦ ὑποῦργημα, καὶ προθυμῆσου νὰ ἀπέλθῃς
εἰς τὸ χρέος σου, φροντίζων νὰ ἀποδειχθῆς ἐμπράκτως τοιοῦ-
τος, οἷος καὶ εἶσαι, διὰ νὰ ἀποκτήσῃς δικαιώματα εἰς τὴν ὑπό-
ληψιν τῆς κυβερνήσεως καὶ νὰ γενῆ ἐπομένως τὰ τοῦ θεῖου
λογίου, ἐπὶ ὀλίγων ἡς πιστὸς ἐπὶ πολλὰ σὲ καταστήσω. Ὁ
μισθὸς σου ἐπροβλέφθη πρὸς 300 γρότ. τὸν μῆνα ἢ διάρκειά
σου θὰ ἦναι στοχάζομαι, ὅσον ἔχετε ἄλλας διὰ νὰ πωλήτε.
Ἡ ζωοτροφία σου ἐξ αὐτῶν. Πλὴν ὅμως μένει νὰ ἐγκριθῇ
παρὰ τῆς Α. Ε. οὕτως ἀπεφάσ.σῃ ἡ ἐπιτροπὴ ἠθελὰ νὰ σοῦ
στείλω καὶ ὀλίγα ἔξοδα πλὴν ἀπορῶ, ἀδελφέ. Ὅμως ἡ ἐπὶ
τῆς Οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς ἔδωκε γρ. 500 πρὸς τὸν Μαργα-
ρίτην καὶ ἀπ' αὐτὰς θὰ ἐξωδεύετε πρὸς ὦραν ἕως νὰ ἀρχί-
σεται νὰ πωλεῖτε ἄλλας. Ὁ Μαργαρίτης φέρει μεθ' ἑαυτοῦ
τὰς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας περὶ τοῦ τί θὰ πράξῃτε. Ἐχει καὶ
μίαν ἀναφορὰν τοῦ Λέλη περὶ αὐτῶν τῶ. Ἀλικῶν, καὶ κῦτ-
τα ξενὰ δώσης πληροφορίαν ἀξίαν τοῦ ὑποκειμένου σου. Ἐχει
ὡς ἀξίωμα ὅτι ὠφελῶν τὴν πατρίδα ὠρελεῖς τὸν ἑαυτὸν σου
καθ' ὅλους τοὺς λόγους καὶ παρόντας καὶ μέλλοντας. Ἡ πρὸς
σὲ ἀγάπη μὲ δίδει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνω τὴν ἐλευθερίαν
νὰ σᾶς λέγω καὶ κἀνένα λόγον.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 12 Ἰουλίου 1828

Ὁ ἀδελφός

Ν. Σπηλιᾶδης.

ΔΩΡΑ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΣΤΡΕΪΤ

Συνήλθεν εις συνδιάσκεψιν τὸ συμβούλιον τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου καὶ συνεζήτησε διὰ μακρῶν πλεῖστα ἐνδιαφερόντα τὸν ἐμπορικὸν κόσμον ζητήματα.

Κατόπιν ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου ἐπρότεινε ὅπως προσφερθῆ εἰς τὸν διοικητὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς δῶρον πολύτιμον ἐπὶ τῇ ἐξηκονταετηρίδι τῆς Τραπεζῆς εἰς ἐνδειξὴν εὐγνωμοσύνης διὰ τὰς διαφόρους εὐκολίας τὰς ὁποίας ἡ Τράπεζα δὲν ἔπαυσε παρέχουσα πρὸς τοὺς ἐμπόρους.

Ἀνέφερε δὲ ὁ κ. Τσάτσος, ὅτι, ἐνῶ αἱ πρὸς τοὺς ἐμπόρους πιστώσεις ἦσαν ἄλλοτε μολὶς 6 ἑκατομμύρια, ἤδη ὑπερέβησαν τὰ 15 ἑκατομμύρια.

Τὸ Συμβούλιον ἀπεδέχθη κατ' ἀρχὴν τὴν πρότασιν τοῦ κ. Προέδρου καὶ ἀνετέθη εἰς τινὰ ἐκ τῶν μελῶν ἡ ἐκλογὴ τοῦ προσφερθησομένου δώρου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Χρηματιστηρίου, τυνελλοῦσα χθές, συνεσκέφθη περὶ τῆς συμμετοχῆς τοῦ Χρηματιστηρίου εἰς τὰς ἐορτάς, αἱ ὁποῖαι θὰ δοθοῦν ἐπὶ τῇ 60ετηρίδι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισεν, ὅπως ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ προσφέρῃ εἰς τὸν κ. Στρέϊτ, Διοικητὴν τῆς Τραπεζῆς, δῶρον καλλιτεχνικόν, τοῦ ὁποῖου ἡ ἀξία θὰ ὑπερβαίῃ τὰς 6, 000 δραχ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗ

Ο ΚΑΜΙΝΑΠΤΗΣ

(Συνέχεια)

—Εὐχαριστῶ, Κυρία, ἀπέρχομαι, εἶπεν ὁ Οὐίλλης. Τὸ αἰσθάνομαι ὅτι εἶναι πλέον ἀνάγκη. Ν' ἀναπαυθῶ ἀπέρχομαι. Ἔχετε υγείαν, καὶ εὐδαιμονεῖτε, Μις Σόμμερς. Μὴ ἀπορρίπτεται ἐντελῶς τῆς μνήμης σας καὶ τοὺς δυστυχεῖς, ὅταν μάλιστα ταῦτα δὲν συνιστᾷ τὴν φαιδρότητα τῆς εὐδαιμονίας σας. Ἔχετε υγείαν, Κυρία!

Οἱ λόγοι οὗτοι ἐφάνησαν εἰς τὴν Ὠρέλειαν ἐπιθυμότεροι τοῦ δέοντος δι' ἄνθρωπον ἀπερχόμενον ἀπλῶς εἰς τὴν κλινὴν του, καὶ τῇ ἐνέβαλον ἐτι μᾶλλον τὸν φόρον μὴ ὁ πυρετὸς ἔφερε ταραχὴν εἰς τοὺς λογισμοὺς του· δι' ὃ τὸν ἀπεχαιρέτισε διὰ τῆς χειρὸς φιλοφρόνως, καὶ ἐμακρύνθη ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι ἡ ἀνάπαυσις θέλει τὸν πρᾶξει.

Ὁ δὲ Οὐίλλης, ἐπ' αὐτῆς ἔχων προσκλωμένους τοὺς ὀφθαλμούς τὴν πρηκλούθει διὰ τοῦ βλέμματός, ὡς ἂν δὲν ἐδύνατο ν' ἀποσιπάσῃ αὐτὸ τῶν βημάτων τῆς. Ἐπειτα δ' ἐγερθεὶς, ἐπορεύθη βραδέως πρὸς τὸ χεῖλος τοῦ πλοίου, καὶ λαβὼν αὐτὸ διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς, ἀπὸ τῆς Ὠφελείας, εἰς ἣν εἶχεν ἐστηριγμένον τὸ βλέμμα, ἔστρεψεν αὐτὸ πρὸς τὴν θάλασσαν.

Ἄν τις κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν τὸν πρηκτῆρι θὰ ἐννοεῖ ὅτι δεινὸν τι καὶ ἀπαίσιον καθ' ἑαυτὸν ἐμελέτα, τοσοῦτον ἠλλοιώθη ἡ ἔκφρασις τοῦ προσώπου του. Οἱ ὀφθαλμοὶ του εὐρεῖς διεστάλησαν, καὶ ἀγρία ἀπόφραξις ἐλαμψεν ἐν αὐτοῖς, ἡ τοῦ παραφρονούντος αὐτόχειρος. Ἄλλὰ τοῦ ὕψωσε μετὰ ταῦτα πρὸς τὸν οὐρανόν, καὶ ἀκτῖς ὑπεργείου ἐλπίδος ἐφάνη φωτίζουσα αὐτοὺς τότε, καὶ τέλος, πρὶν αἰώνιως κλεισθῶσιν, ἠθέλησε νὰ βραχύνῃ αὐτοὺς αὐτὴ εἰς τὴν θέαν τῆς Ὠφελείας, ἠθέλησε νὰ βραχύνῃ αὐτοὺς αὐτὴ εἰς τὴν θέαν τῆς Ὠφελείας.

Μόλις ὅμως ἔστρεψε πρὸς αὐτὴν τὸ βλέμμα, καὶ ἐγένετο κάτωχος ὡς τὸν θάνατον. Πλησίον αὐτῆς εἶδε τὸν Μοντφόρτον, ὅστις τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀναβὰς εἰς τὸ πλοῖον, εἶχε δώσει τὴν χεῖρα εἰς τὴν Ὠρέλειαν, καὶ τῇ ὠμίλει μετὰ πολλῆς θερμότητος.

—Κατὰρα ἐπ' ἐμοῦ! εἶπε. Τὸ τελευταῖόν μου βλέμμα ὄπτασιαν ἐζήτει τοῦ παραδείσου, καὶ τὴν βάσανον τοῦ ἔδου ἀπῆντησεν.

Ἐπειτα δε, σκοποδινάσιν αἰσθανόμενος, καὶ τὸ αἶμα ἀναβαῖνον εἰς τὴν κεφαλὴν του.

—Τετέλεται, εἶπε. Τὴν ἀνάπυσιν τέλος πάντων!

Καὶ λαβὼν τὸ χεῖλος τοῦ ἀτμοπλοίου διὰ τῶν δύο χειρῶν του ἠτοιμάσθη νὰ πηδήσῃ ὑπὲρ αὐτό, ὅτε αἰφνης ἤκουσε τὸ ὄνομά του, καὶ εἰς τῶν ναυτῶν, λαβὼν αὐτὸν ἀπὸ τῆς χειρὸς,

—Οὐίλλης, τῷ εἶπε τσακίς σ' ἐρώνασα! Δὲν ἀκούεις; Ἰδοῦ, ὁ κύριος οὗτος σὲ ζητεῖ.

Ὁ Οὐίλλης ἀνετίρτη· τότε καὶ μέχρι οὗ συνέβη, περιέφερε τεταραγμένα βλέμματα ἀπὸ τοῦ ναύτου, ὅστις εἰπὼν ταῦτα ἐμακρύνετο πρὸς κύριόν τινα, ὅστις μέλανα φορῶν, καὶ ἐμβριθῆ καὶ σεβασμίαν ἔχων τὴν ὄψιν, ἔστατο ἐμπρὸς του, καὶ ἐφάνετο πρηκτῆρι αὐτὸν μετὰ προσοχῆς. Ἰέλος ὁ ξένος ἀπετάθη πρὸς αὐτόν.

—Εἰσθε ὁ Ἄρθουρ Οὐίλλης; τὸν ἠρώτησεν.

Ὁ δὲ Οὐίλλης πᾶσαν τὴν ἀνδρικήν αὐτοῦ δύναμιν ἐπικαλεσθεὶς, ὅπως κατὰστέλλῃ ἐπὶ μίαν στιγμὴν τὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τρικυμίν, ἀπεκρίθη·

—Ναί, ἐγὼ εἰμὶ.

—Καμινάπτης, εἰς τὸ πλοῖον τοῦτο, τὴν Σκλαμάνδρον;

—Μάλιστα.

Καὶ ἀπὸ τότε ὑπηρετεῖς εἰς τὸ ναυτικόν;

—Πρὸ δύο ἐτῶν.

Ὁ ξένος ἔλαβε τότε ἐκ τοῦ κόλπου του σημειώσεις τινὰς καὶ τὰς ἐφολλολόγησεν. Ἐπειτα δὲ ἐξηκολούθησε τὰς ἐρωτήσεις του

—Καὶ πρὸ τῶν δύο τούτων ἐτῶν τί ἐπάγγελμα εἶχες, καὶ διατί τὸ ἀφῆκες;

Ὁ Οὐίλλης τὸν εἶδε τότε κατὰ πρόσωπον καὶ αἱ ὄφρυς του συνεστάλησαν ἐλαφρῶς. Ἐγνωρίζαμεν ἤδη ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶχεν αὐτόματόν τινα συναίσθησιν ἀνωτέραν τῆς τάξεώς του, καὶ ἡ τοιαύτη ὑπὸ ξένου γενομένη ἐπέμβασις εἰς τὰ καθέκαστα τῆς ζωῆς του, ἐφαίνετο ἐξανιστώσα τὴν ἐσωτερικὴν αἰσθητὴν τῆς ἀξίας του, οὐδ' ἡ παρούσα κατάστασις τῆς ψυχῆς του τὸν διέθεγεν, ὥστε εὐκόλως ν' ἀποκριθῆ εἰς ἐρωτήσεις ἀδικαίρους.

Ἄλλ' ὁ ξένος ἐφαίνετο ὅτι ἦτο ἐπιτήδειος παρατηρητῆς, διότι εὐμειῶς μειδιάσας.

—Διττάζετε, τῷ εἶπε, ν' ἀποκριθῆτε. Πρὸς συμφέρον σας εἶναι αἱ ἐρωτήσεις μου. Ἄλλ' εἰσθε καὶ τεταραγμένος προσπαθήσατε νὰ συνέληθατε, καὶ νὰ μοὶ δώσητε ἀκριβῶς τὰς πληροφορίας ὅσας σας ζητῶ. Ἄν δὲ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἡξεύρετε καὶ τὸ δικαίωμά ἐπ' οὗ σ' ἠρίζομενος σας ἐξετάζω, μάθετε ὅτι εἰμὶ ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ δικαστηρίου τῆς ἐπικρατίας. Εἰπέτε μοι λοιπόν, ποῖον ἦν τὸ ἐπιτήδευμά σας πρὶν ταχθῆτε εἰς τὸ ναυτικόν καὶ διατί τὸ ἐγκατελείψατε;

Ὁ Οὐίλλης τότε, ἀκούσας ποῖον σεβαστὸν δικαίωμα εἶχεν ἐπ' αὐτοῦ ὁ ἐξεταστής του, ὑπετάγη ἀγογγύστως, καὶ δὲν ἠρνήθη περαιτέρως ν' ἀποκριθῆ εἰς τὰς ἐξετάσεις του. Κατέθεσε δὲ περὶ τοῦ προλαβόντος του βίου ὅσα ἡξεύρομεν ὅτι εἶχεν ἤδη διηγηθῆ εἰς τὴν Ὠρέλειαν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἐμπεριπατωμένως, διότι ὁ εἰσαγγελεὺς, διὰ τῆς ἰκανότητος ἐκείνης ἦν ἔχουσι οἱ ἔμπειροι τῶν δικαστῶν τοῦ διύλιζεν τὸν κώνωπα καὶ ἐν τοῖς μέλεσιν αὐτοῦ σῶμα ἀνακλύπτειν ἐγκλήματος, καὶ τὸν κόμιον συνάπewis στρέφειν καὶ μεταστρέφειν μέχρις οὗ ἐξογκώσασιν αὐτὸν εἰς βεβαίωτητα ἀποδείξεως· ἐπικουρῶν δὲ καὶ τῶν μυστηριωδῶν του σημειώσεων, εἰς ἃς ἀνέτρεχεν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἐβοήθει τῇ μνήμην αὐτοῦ, συνέλεγε καὶ συνεδύαζε τὰ ἐλάχιστα διδόμενα, μέχρις οὗ ἀπῆρτισεν ὀλόκληρον καὶ λεπτομερεστάτην τὴν βιογραφίαν του ἀπ' αὐτῶν τῶν σπαργάνων μετὰ τιναν πεποιτάσεων ἐκ τοῦ βίου τῶν γονέων του, ἃς ἐγνώριζεν ὁ Οὐίλλης, ἢ αἰτίνας ἀντεπεκρίνοντο εἰς ἄλλας του ἀναμνήσεις.

Ὁ δ' Οὐίλλης, ὅστις ἐφαίνετο ἐνοχλούμενος ἐκ τῆς ἐξετάσεως ταύτης, ἦτις λυπηρὰς μόνον ἐντυπώσεις ἀνέβησε τέλος ἠρώτασε τὸν εἰσαγγελεῖα ἂν ἔχη εἰσέτι ἀνάγκην αὐτοῦ ἢ ἂν δύναται ν' ἀποσυρθῆ.

—Πολὺ βιάζεσθε, κύριε Οὐίλλης, εἶπε μειδιῶν ὁ εἰσαγγελεὺς. Σὰς διέκοψα ἴσως εἰς τὴν ἐργασίαν τῆς ὑπηρεσίας σας.

—Ὅχι, εἶπεν αὐτός. Πάσχω, καὶ ἀπρηχόμενος ν' ἀναπαυθῶ. Ἐκεῖ θέλω ἀπέλθαι ἅμα με ἀφήσετε. Παρκακλῶ, κύριε εἰσαγγελεῦ, ὅταν εἶναι καιρὸς, νὰ ἐνθυμηθῆτε ταύτας τὰς λέξεις, μὴ ποτε συμβῆ καὶ ἀθῶός τις πάθῃ δι' ἐμέ.

Ἄλλ' ὁ εἰσαγγελεὺς ἐστήριξεν ἐπ' αὐτοῦ ὄμμα ἐταστικόν καὶ περιέργον. Ἐπειτα δὲ μειδιάσας πάλιν τῷ εἶπε·

—Παρκακλῶ, μίαν ἀκόμη στιγμὴν. Ἔχετε τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς βαπτίσεως καὶ γεννήσεώς σας;

Ὁ δ' Οὐίλλης σχεδὸν μηχανικῶς μετ' ἄκρας κἂν ἀδιαφορίας, ἔλαβεν ἐκ τοῦ κόλπου του ἀρχαῖον χαρτοφυλάκιον, καὶ ἐξ αὐτοῦ πηλατῶν χαρτίον, ὃ ἐνεχείρισεν εἰς τὸν εἰσαγγελεῖα. Οὗτος δὲ, διατρέξας αὐτὸ προσεκτικῶς, ἐξέτεινε τὴν χεῖρα πρὸς τὸν Οὐίλλην.

Τοῦτο πρέπει, εἶπε νὰ παρουσιασθῆ εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἂν ἐπικυρωθῆ ὑπ' αὐτοῦ, ὡς δὲν ἀμφιβάλω, εἰσθε . . . εἰς τῶν εὐγενεστέρων καὶ εἰς τῶν πλουσιωτέρων πολιτῶν τοῦ ἠνωμένου βασιλείου.

Ὁ Οὐίλλης ἀπέβλεψε πρὸς αὐτόν, ὡς ἂν τῷ ὠμίλει γλῶσσαν ἦν δὲν ἐνόει.

—Ἄν τὸ ἔγγραφο τοῦτο ἐπικυρωθῆ, ἐπαnéλαβεν ἐπιμένων ὁ εἰσαγγελεὺς, εἰσθε ἀπόγονος τῶν πλουσιῶν κομήτων Στοκπόρτ.

Ἄλλὰ καὶ πάλιν δὲν ἐδύνατο νὰ ἐνοήσῃ ὁ Οὐίλλης, καὶ ἡ ὑπόνοια, ἣν εἶχε συλλάβει περὶ αὐτοῦ ἡ Ἄρβελια, μὴ αἱ φρένες του εἶχον συνταραχθῆ, ἤρχισε νὰ τῷ ἐπέρχηται αὐτῷ τῷ ἰδίῳ ὡς πρὸς τὸν ξένον ὅστις μετ' αὐτοῦ συνώμιλει. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος τῷ ἐφάνη ὅτι ἔπρεπε νὰ εἶναι παράφρων.

—Μὴ ἐκπλήττεσθε, ὑπέλαβεν οὗτος μετ' ἤθους προσήνου καὶ ψεύδοντος τὸν τοιαύτην ὑπόνοιαν. Σήμερον ἐφθנסα εἰς τὸ πέρας τῶν μακρῶν ἐρευνῶν μου, καὶ αὐτὸν ἐλπίζω ὅτι δύναμαι ἐπισήμως νὰ σας ἀνακηρύξω κόμητα Στοκπόρτ;

—Ἄλλὰ τί λέγετε, Κύριε; ἀνέκραξεν ὁ Οὐίλλης συστέλλων τὰς ὄφρυς. Νὰ με χλευάσητε θέλετε. Δὲν εἶ, εὐγενὲς νὰ ἐπεμβαινηται εἰς τὴν δυστυχίαν ἀνθρώπου ὅστις δὲν σας ἔβλαψε.

—Καὶ τὴν δυσπιστίαν ἐννοῶ καὶ τὴν ἀγανάκτησίν σας, ἀπεκρίθη ἠτύχως ὁ εἰσαγγελεὺς· ἀλλ' εὐαρεστηθῆτε νὰ με ἀκούσητε.

«Ὁ ἀρχαῖος κόμης Στοκπόρτ ἀπέθανε προβεδικῆς, ἀφείς ἕνα ἔγγονον ἐκ θυγατρὸς καὶ ἕνα υἱὸν ἐκ δευτέρου γάμου, ὅστις ἔπρεπε νὰ εἶναι καὶ ὁ κληρονόμος τῆς μεγάλης οὐσίας του. Ἄλλ' ἡ γνησιότης τῆς γεννήσεως αὐτοῦ ἠμφισβητήθη ὑπὸ τοῦ ἀνεψιοῦ του, καὶ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ὑπὸ τῆς γυναίκος του, ἦτις ἐπιζήσασα καὶ εἰς τὸν ἄνδρα καὶ εἰς τὸ τέκνον τῆς, ἤξίου ὅτι ἀνελάμβανε αὐτῶν τὰ κληρονομικὰ δικαίωματα, καὶ τέλος κ' ἐμετ' αὐτῆς τὸν θάνατον ὑπὸ τῶν πλαγίων αὐτῆς συγγενῶν. Ἡ δίκη ἐξηκολούθησε ἐπ' ὀλης τῆς ζωῆς τοῦ κόμητος, ὅστις ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον κυλιόμενος περιῆλθεν εἰς ἐσχάτην πενίαν, μετὰ τοῦ μόνου τοῦ υἱοῦ του, Οὐίλλιαμ, ὃν ἀνέδειξε πενιχρῶς χωρὶς νὰ τῷ ἀποκαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν τῆς καταγωγῆς του, φοβούμενος μὴ οἱ περὶ τὴν προῦσαν αὐτοῦ κατάστασιν ἐλπίδες καὶ ἰδέαι του καταστῶσιν δυστυχῆ δι' ὅσον καιρὸν ἡ κατάστασις αὐτῆ διήρκει, καὶ ὑποπτεῦσαν ὅτι ἐμελλε νὰ διαρκῆσθαι δι' ὅλον τὸν βίον.

«Κατὰ δυστυχίαν ὁ κόμης ἐπανερχόμενος ποτε διὰ θαλάσσης ἐκ Σκωτίας, ὅπου εἶχεν ἀτέλθει πρὸ χρόνων ὅπως

κρύψῃ τὴν ἀλλοιότητά του, καὶ λησμονηθῆ ὑπὸ τῶν γνωρίζοντων τὸν ἀρχαῖον ὄλεον τῆς πατρικῆς του οἰκίας, ἐναυάγησε καθ' ὁδὸν καὶ ἐπνίγη, καὶ μόλις ἐσώθη τῶν κυμάτων ὁ μικρὸς Οὐίλλιαμ, ὅστις τοῦ πατρὸς του μόνον τὸ κύριον ὄνομα, Ἄρθουρ, ἐγνώριζε καὶ ἑαυτοῦ μόνον τὸ ὑποκοριστικὸν Οὐίλλης, ἄλλην δὲ πληροφορίαν περὶ ἑαυτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του δὲν ἤξευρε νὰ δώσῃ.

«Συνέπεσε δὲ πρὸς ἐτι μείζονα ἀτυχίαν κατὰ τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἐποχὴν ν' ἀποθάνῃ καὶ ὁ δικηγόρος ὁ διεξάγων τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, καὶ ὅστις ἐγνώριζε τὸν κόμητα, καὶ ἤξευρε περίπου τὸν τόπον τῆς διαμονῆς του. Ἡ δὲ δικογραφία ὄλη μετέβη εἰς τὸν ἀγοράσαντα τὸ κατάστημά του, οὐδεμίαν περὶ αὐτῆς ἔχοντα προηγουμένην ἰδέαν, καὶ οὐδὲ λαβόντα κἂν αὐτὴν ἀνὰ χεῖρας, εἰμὴ μετὰ τινὰ ἐτη, ἀφ' οὗ δηλαδὴ ἐξηνητήθησαν ὅλαι αἱ ὑποθέσεις ὅσαι εἶχον τοὺς αὐτὰς ἐπιπεύδοντας· διότι καὶ ὁ ἕτερος κλάδος τῆς οἰκογενείας εἶχε μακρυνθῆ δι' ἀλλεπαλλήλων θανάτων τῆς πηγῆς τῆς κληρονομίας, καὶ τὰ ὑποτιθέμενα αὐτῆς δικαίωματα εἶχον περιέλθει εἰς ἀνθρώπους ἀπράγμονας καὶ ἀπόρους, οἵτινες περὶ τοῦ δικαίου καθαράν δὲν εἶχον ἰδέαν, οὔτε πολλὴν ὄρεξιν νὰ ὑφίστανται τὰ παρ' ἡμῖν ὑπέρογκα ἐξοδα ἐπ' ἀδήλοις. Ἡ ὑπόθεσις λοιπόν, οὕτως ἐγκαταλειμμένη, ἐβάδιζεν τὴν σινήθη ὁδὸν τῶν ἀπροστατεῦτων ὑποθέσεων, δηλαδὴ ἐξελιωνοβάτει, ἢ μᾶλλον ἐκαρκινοβάτει διὰ τῶν αἰώνων.

«Ὁ δὲ παιδίον τοῦ κόμητος διὰ φιλανθρωποῦ συνεισφορᾶς ἐνδυσθὲν καὶ τραφὲν, κατετάχθη μετὰ ταῦτα εἰς ἐν ἐργαστάσιον, ὅπου ἐπορίζετο γ' ἰσχυρῶς τὸν ἐπιούτιον ἄρτον, ὑπὸ τὸ ὄνομα Οὐίλλης, τὸ μόνον ὑφ' ὃ ἦτο γνωστὸς καὶ εἰν αὐτὸ καὶ εἰς τοὺς εὐεργέτας του. Ἄλλὰ δραστήριον ὄν καὶ ἐργατικόν, ἠγέρθη κατ' ὀλίγον ὑπὲρ τὴν πρώτην κατάστασίν του, ἐμαθέ τινα γράμματα, καὶ τέλος ἔλαβε καὶ μικρὰν θέσιν γραφείως παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τοῦ Ἐξετέρου. Εἶναι περιττὸν νὰ σας εἰπῶ, ὅτι αὐτὸς ἦτο ὁ πατήρ σας.

«Τέλος ὅμως τὰ πάντα πρέπει νὰ λάβωσιν ἐν πέρας ἐπὶ τοῦ κόσμου τούτου, ὡς καὶ αὐταὶ αἱ προστατεύουσι ὑποθέσεις. Ἡ τοῦ κόμητος Στοκπόρτ πρὸ τινῶν ἐτῶν περιῆλθεν εἰς χεῖρας μου· καὶ φρίξας ὅτε εἶδον πρὸ πόσου καιροῦ μένει ἐκκρεμῆς, καὶ ὅτε ἀνελογίσθη εἰς ποῖαν ἴσως πενίαν εἰσὶν ἀδίκως βεδουσιμένοι οἱ ἀπόγονοι τοῦ μεγαπλοῦτου ἐκείνου ἀνδρὸς ἐτεμελήθη αὐτῆς μετὰ δραστηριότητος καὶ τῆν ἔφερα τέλος εἰς πέρας. Ἡ γνησιότης τοῦ υἱοῦ τοῦ κόμητος ἀπεδείχθη ἀναμφισβήτητος.

«Ἄλλὰ ποῦ δυσκολώτερον ἦτο νὰ εὑρεθῆ ἂν ὑπῆρχε ποῦ ἀπόγονός τις αὐτοῦ. Τέλος ἀνεκάλυψα καὶ ταῦτο καὶ τῆς τύχης συναντιλαμβανόμενης, ἀφ' οὗ παρηκολούθησα τὸν πάππον σας μέχρις Ἐδιμβούργης, κατὰ σύμπτωσιν εὑρέθη γέρον ἐκεῖ ἐνθυμούμενος τὸν ἀπόπλουτον του δι' Ἀγγλίαν, καὶ τὸ πλοῖον ἐφ' οὗ ἀπέπλευσεν. Ἐκ τῆς ἐξ ἐκείνης τῆς ἐποχῆς λιμενικῆς δηλώσεως τοῦ Λεῖθ, λιμένος τῆς Ἐδιμβούργης, ἐπληροφορήθη ὅτι ἐπὶ τοῦ πλοίου «ἡ Φώκη», ὅτε ἐναυάγησεν, ἐν μόνον παιδίον ἦτον μεταξύ τῶν ἐπιβατῶν, ὁ πατήρ σας.

«Ἐν Βραγκάπερ, ὅπου τὸ ναυάγιον συνέβη, ἐδυνήθη νὰ ἀνακαλύψω τὰ ἔχνη τοῦ σωθέντος παιδίου, καὶ οὕτως ἔμαθον ὅτι μέχρι τέλους κατήνησεν αὐτὸς δικαστικὸς γραφεὺς ἐν Ἐξετέρω, ὅτι οὗτος ἐνυμφεῦθη, ἀλλ' ὅτι ἀπέθανεν ἀφείς υἱόν.

«Ἄλλὰ περὶ τούτου ἐπὶ πολὺ οὐδὲν ἄλλο ἐδύναμαι νὰ μάθω, πλην ὅτι κατ' ἀρχὰς εἶχεν ἀρχίσει μικρὸν ἐμπόριον, ἀλλ' ὅτι μετὰ ταῦτα τὸ ἐγκατέλιπεν. Ἐκ δὲ τῶν γειτόνων του, εἰ μὲν ἄλλοι δὲν εἶχον τὴν ἐλαχίστην ἰδέαν περὶ τοῦ τί ἀπέγεινε, μόνον δὲ εἰς ἐνόμιζεν ὅτι εἶχε καταταχθῆ ὡς ναύτης εἰς τὸ βασιλικὸν ναυτικόν Ἐκτοτε οὐδέποτε ἀ-

πλήντσα αξιωματικών του ναυτικού χωρίς να τον ερωτήσω...
2 εις το ναυτολόγιον δεν υπάρχει καύτης κλούμενος 'Αρ-
θούρ Ουίλλης, αλλά πάντοτε επί μναιώ ω; Ξενυ άποτε-
λέσματος έμεινε και ή επί τούτου άλληλογραφία μου μετά
δικόφρον άρχηγών του στόλου και των δημοσίων γραφείων.

«Τέλος δέ σήμερα καγά την συνήθειάν μου και ουδέμιαν
έχων βελτιονος έπιτυχίας έλπίδα απέτεινα ταύτην την έρω-
τητην και προς τον ύποπλοίαρχον Κ. Μοντφόρτον, και παρ'
αυτού πρώτον έλαθον ότι άνθρωπος κκλούμενος Ουίλλης
όπηρετεί εις την Σκλακάνδραν.

«Ίδού πώς σας άνεκάλυψα, και αύριον άν το έγγραφ.ν
της γεννήσεώς σας δεν άπκντήτη ένστασιν έν τώ δικαστη-
ρίω θέλω ευχαριστήσαι τον Θεόν ότι μοι επέτρεψε να συν-
τελέσω εις επκνώθωσιν άδικίας τοσοϋτον χρονίας.

«Ο 'Αρθούρ (διότι δεν ήξεύρομεν ήδη άν καμινάπτην
Ουίλλην ή κόμητα Στοκπόρτ πρέπει να τον ονομάζωμεν),
ίστατο με τό στόμα ήμικονιγμένον του, όρθκλμούς εύρέως
τεταμένους, και ως άπωλέτας την της καταλήψεως δύναμιν.
Τέλος δε λαβών τον εισαγγελέα εκ του βραχίονος.

— 'Αλλ' είναι άληθή γκϋτα; είπεν, ένώ τα χείλη του
έτρεμον. Δέν παίζετε μετ' έμοϋ; Δέν όνειρεύομαι; ή μη
όνειρεύθητε κύριε;

— 'Εξ έαντίας έλπίζω να έξυπήσητε από κακού όνει-
ρου, είπε μειδιών ό εισαγγελέας Τών όσων σας λέγω, έδω
έχω τας άποδείξεις. Κκι εξήγαγε του κώλου του δέμα
έγγράφων.— 'Εξετάσατέ τας, και ιδέτε σγγχρόνως την
καταγραφήν της περιουσίας των Στοκπόρτων. Αύριον θέλει
άποφασισθή άν οι τίτλοι αύτοι και ή περιουσία είν' έδική
σας. (άκκοουθετ)

ΜΩΣΑΙΚΟΝ

Η άνκρηφή είναι ή κκλιτέρα ασφάλεια της ζωής.
Δουδεθίλ

«Αν έγ ώρίζαν οι άνθρωποι πότα κοστίζει ή δόξα.
Βολταέρος.

Συχνάκις έκείνος, όστις δεν είναι πκράφρων, είναι χει-
ρότερος.

Συνήθως τα γέλια πληρώνονται άκριώτερα από τα δά-
κρυα.

Υπάρχουσι δύο είδών ζηλότυποι. Οί δυσπιστοϋντες εις
τό έτερον ήμισύ των και οι δυσστοϋντες εις τό πρώτον ή
μισύ των, τούτέστιν εις έκτουός. Αμρότεροι είναι δυστυ-
χεϊς, αλλά πόσον δυστυχέστεροι είναι οι τελευταίοι...

Η μόπως της ψυχής είναι χειροτέρα από τ.ο σώματος,
δυσκόλως ξεκουράζεται κανείς.

Ρουσσώ

Είμεθα πάντοτε πολύ ευγνώμονες διά τας ύπηρεσίας άς
μέλλοισι να μς προσφέρωσι.

Petit Senn

Η τιμή είναι ή αιδώς του άνδρός.

Alf de Vigny

ΚΟΙΝΟΝΙΚΟΝ ΔΕΚΛΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

Μετά χαράς άγγέλλομεν τον διορισμόν του φίλου κ. 'Αδ. 'Ηλιο-
πόλου ως γραφέως παρά τή νομαρχία 'Αργολίδος.

Γάμοι 'Αραβώνος. Μεγαλοπρεπώς έτελέσθησαν έν Χαλκίδι οι
γάμοι του διοκκριμένου εκ Κύμης δικηγόρου κ. Νικολ. Δ. Πα-

πανικολάου, μετά της δος Κάκιας Σ. Καφετζόγλου' θυγατρός του
μακαρίτου ιατροϋ Σπ. Καφετζόγλου. Τό μυστήριον έτέλεσε ό σεβ.
αρχιεπίσκοπος, τούς νυμφικούς δε στεφάνους άντήλλοξεν, ό θεός της
νύμφης κ. Νικ. Καφετζόγλου. Η «'Ιρις» ραίνουσα δι' άνθών τό
εύάριστον ζεύγος εύχεται πάλ άγαθόν.

— 'Ο έν Σπάρτη ιατρός κ. Θεμ. Βαχριστιώτης έτέλεσε τούς άρρα-
θώνς του, μετά της έπεράστου δεσποινίδος Πόλης Κυριαζοπούλου.

— Μετά πάσης λαμπρότητος έτελέσθησαν έν Πάτραις οι γάμοι του
Μηχανικού του δήμου 'Αθηναίων κ. Λάμπρου Βιρούα, μετά της
δος Βίτω; Σχιζα, παράνομος παρέστη ή κ. Μάσω Σχιζα.— Είς
τό παρεκκλήσιον των άνακτόρων έτελέσθησαν οι γάμοι του ύπάτρου
κ. Γεωρ. 'Αντωνοπούλου, μετά της δος Λίνας Γούδλεν, τούς νυμ-
φικούς στεφάνους άντήλλαξεν ή Α. Β. Υ. ό πρίγκηψ Νικόλαος.

— 'Ο δικτύλιος άραβών συνέδεσε τον έν Καίρω έμπορευόμενον κ.
'Αλεξ. Νικολακάκη, μετά της άριστα μορφωμένης και εύδοϋς δεσ-
ποινίδος Εύαθ.Π. Ταλλιαδώρου,μόνης θυγατρός του έν 'Αγίω Πέτρω
φίλου κ. Παναγ. Ταλλιαδώρου, κτηματίου. Η Διεύθυνσις της
«'Ιεΐδο» εύχεται ταχείαν στέφιν και πάλ άγαθόν τοίς μνηστευθεί-
σιν — 'Ο έγκριτος έν Κύπρω δικηγόρος κ. Ευγένιος Ζήνων άντήλ-
λαξε δικτύλιον άραβώνα μετά της επί κάλλει και μορφώσει διακρι-
νομένης δος Κρυσταλλίνης Οικονομίδου. Ευχόμεθα ταχείαν στέφιν.

— Έν Χανίς έτελέσθησαν μεγαλοπρεπώς οι άραβώνες του φίλου
δικηγόρου και διαπρεπούς πολιτευτού κ. 'Αντωνίου Κανζουράκη,
μετ' της χαριτοβρύτου δεσποινίδος Δευκής Αύγ. Δελφίνου. Η
«'Ιρις» συγχαίρουσα έγκαρδίως τούς μνηστευθέντας, εύχεται ταχείαν
στέφιν και βίον άνθόσπαρτον.

— Έν μέσω συγγενών και φίλων έτελέσθησαν οι γάμοι της
δος Νίνης Δούτη, αδελφής της κ. Καζάκου, ύποφροντιστού μετά του
πρωτοδικημίου δημοδιδασκάλου και τελειοφότου της Νομικής κ.
Γρηγοροπούλου.

— 'Αφίξει και άναχωρήσεις 'Ανεχώρησιν εις Σπάρτην, τοποθετη-
θείς έκεί ό κατά τον τελευταίον διαγωνισμόν έπιτυγών ως έμισθος
πάρεδρος κ. Κ. Κιριγλόπουλος.— 'Ανεχώρησιν εις την έν Κωνσταν-
τινουπόλει θέσιν του ό κ. Νικόλαος Μαυροκορδάτος, Πρεσβύτερος της
'Ελλάδος.

— 'Αφίκοντο εκ Θήρας προς προ μήθειαν έμπορευμάτων οι κ. κ. 'Αν-
τώνιοι; και Παντελής Μινέτα, ος μετά χαράς έδεξιώθησαν οι ένταϋθα
πολυπληθείς συμπατριώται και φίλοι των.

— 'Αφίκετο εκ Ναυπλίου, έγκατασταθείς μονίμως ένταϋθα ό κ. Μη-
τσος Παπκοπούρου. Παρεπίδημει ένταϋθα ό έν Ναυπλίω έμπορος
κ. 'Ιω. Πανταζόπουλος.— 'Επίσης παρεπίδημει ένταϋθα μετά της
άξιολόγου κυρίας του ό έν Πάτραις γραμματέυς του έφηροδικείου
φίλτατος κ. Μιχαήλ Γεωργόπουλος.— 'Αφίκετο εξ 'Υδρας ό φίλος
δημοδιδάσκαλος κ. 'Ιω. Λιβανός.

Μετά όλιγοήμερον ένταϋθα διαμονήν επέστρεψεν εις Πόρον ό ύπο-
πλοίαρχος του Β. Ναυτ. κ. Κ. Κωνσταντινίδης.— Παρεπίδημει από
ήμερων ένταϋθα ό φίλτατος έν θήρα μεγαλέμπορος κ. 'Ιω. Κουτσου-
γιαννόπουλος.

Θάνατοι. Σεβαστή των 'Αθηνών δεσποίνα και πολύτιμος μήτηρ ή
'Ελένη Μ. Καζαντζή εξεμέτησε τό ζήν. Η μεταστατα έσχε την
εύτυχίαν να ίδη τα τέκνα της εύτυχήσαντα και επίζηλον έν τή
κοινωνία καταλαθόντα θέσιν.

— 'Αν δ ρ ε α ς Γ α λ ι α τ ρ ᾶ τ ο ς Νέος έτι, πλήρης σφρίγγος
και ζωής άπεθίωσεν έν Μασσαλία ένθα είχε μεταθή γάριν έμπορι-
κών του ύποθέσεων ό 'Ανδρ. Γαλιτσάτος, θυθίας εις άφατον λύπην
την νεκράν του σύζυγον Ροζάναν τό γένος Βολωνάκη, ήν και συλλυ-
πούμεθα έγκαρδίας.

Συλλυπούμεθα την βερυπενθή οίκογένειαν και ίδια την θυγατέρα
της μακαρίτιδος κ. Αίκατερ. Ζλατάνου.— Πλήρης ήμερών άπεθίω-
σεν έν Καλάμιας ό σεβαστός πρεσβύτες 'Αθανάσιος Κουμανταρέας,
πάτηρ του παρ' ήμιν προέδρου των Πρωτοδικών κ. Κουμανταρέας
την σεμνήν και επιβάλλουσαν κηδείαν του παρηκολούθησε άπαξ ά-
πασα ή κοινωνία Καλαμίων, Συλλυπούμεθα τούς οικείους.— 'Απε-
θίωσεν ό Συνταξιόχος άρχίατρος Α. Ζωγράφος.— 'Απεθίωσεν και
εκηδέυθη μεγαλοπρεπώς ό 'Υποσράτηςος Διον. Τριτάκης.

Διορισμοί.— Μεταθέσεις 'Ο εύπαιδευτος ύπομοίραρχος κ. Χρ.
Ζάχο άποσπασθείς εις την 'Αστυνομικήν ύπηρεσίαν προσελήφθη εις
τό 'Υπουργείον των 'Εσωτερικών παρά τή τμήματι της Δημ. 'Α-
σφαλείας.— Μετετέθη εις Πάρον ό δραστήριος αστυνόμος Τραγάτας
(Νάξου) κ. Κωνστ. Ζαμπόνιας λογαγός.

Δωρεά. 'Ο έν Ταίγανιω έγκατεστημένος και προσωρινώς ένταϋθα
παρεπίδημίων έφοπιστής κ. Σιφναϊός προσέφερε δρ. 1000 ύπερ του
έθν. στόλου, δηλώσας συνάμα ότι κατ' έτος θα προσφέρη ίσον πο-
σόν. Ευχόμεθα όπωσ τό παράδειγμα του φιλογενούς κ. Σιφναϊού
εύρη πολλούς μιμητάς

ΥΔΡΑΤΜΟΥΔΟΣ Η «ΕΛΠΙΣ»

'Αδελφών Α. Ξένων

Μπαξέδες (Ξνω Βόλου)

Διαρκής πκρκαταθήκη αλεύρων, σιμιγδαλίω κλπ., δ-
λων των ποιότητων έν Βόλω, όδός Δημητριάδος 148.

ΑΔΕΛΦΟΙ Α ΞΕΝΟΙ έν Βόλω

Χρηρητική άγγλικού στόλου, πκρίτορες άγγλικών άτμο-
πλοίων.— Δικακή παρακαταθή η γαιανθράκων ΚΑΡΔΙΦ.—
Γραφείκ. άποθήκαι όδός 'Ιάσωνος και 'Αγίου Νικολάου.

ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ

τούς εκ των άνωτερονότων πκσχοντας διά νέων όλωσ με-
θόδων και των τελειοτέρων έργαλειων και συσκευών έν τή
ειδική αυ' ού κλινική κατά τό πρότυπον των ευρωπαϊκών
κατηρητισμένη.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΓΕΩΡ. ΚΑΡΑΛΗ

ΕΝ ΑΜΦΙΣΣΗ.

— 'Απαντα τά άποικιακά και έδώδιμα εις ποσότητας μεγά-
λας, άλευρα και δημητριακοί καρποί, εισαγωγή και εξα-
γωγή έγχωρίων προϊόντων.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΕΝ ΛΑΡΙΣΣΗ. Κ. ΧΑΡΙΤΟΥ

(έν τής πλατείας)

Τό κκ' όλα ευρωπαϊκόν κουρείον του κ. Κ. Χαρίτου εί-
ναι τό κέντρον της νεολαίας Λαρίσσης. άκρα καθαριότητος και
τελείας άπολύμανσις χαρακτηρίζει τό άνω κουρείον.

ΓΡΗΓ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΕΜΠΟΡΟΣ ΕΝ ΛΑΡΙΣΣΗ.

Τό καάστημα του κ. 'Αντωνιάδου είναι τό Bon Marcheé
της Λαρίσσης. 'Υφάσματα διά γυναικεία φορέματα, μάλλινα
και μεταξωτά, άτλάζια βγούρα, κορδέλλες, δαντέλλες, ά-
ρώματα, λευκά πανιά, χασέδες, λινά, κλπ. εις τιμάς με-
τριωτάτας.

ΑΡΟΤΡΑ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ ΕΝ ΒΟΛΩ.

Σ. Μ. ΚΥΡΝΑΣΙΟΣ, παραγγελιοδόχος έν ΒΟΛΩ.

(Κάτωθι Ξενοδοχείου Γαλλίας)

ΚΩΝΣΤ. ΜΠΑΛΑΦΟΥΓΗΣ, παραγγελιοδόχος έν Βόλω

'Αντιπρόσωπος διαφόρων έμπορικών και βιομηχανικών οί-
κων, ευρωπαϊκών και ελληνικών.

ΜΕΓΑ ΥΔΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Κ. ΠΑΝΟΥ και ΙΩ ΛΑΜΠΑΔΟΥ

'Εν 'Αθήναις, όδός Αϊόλου 77.

'Απαντα τά είδη της κρυσταλλουργίας, λάμπαι πολυτε-
λείας διαφόρων συστημάτων, σερβίτσια εκ πορσελάνης, μα-
χαροπήρουνα διαφόρων τιμών και ποιότητων.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ «Η ΓΑΛΛΙΑ» έν Βόλω

ΚΑΡΥΤΙΝΟΥ και ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΗ

Τό τελειότερον ξενοδοχείον έν Βόλω, δωμάτια καθαρά
και εύερα, με δύο προσόψεις, έστιατόριον έκτακτον, ύπη-
ρεσία πρόθυμος.

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ και ΕΔΩΔΙΜΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΛΥΒΑ (έν Λαρίσση)

'Απαντα τά άποικιακά εί: τιμάς και ποιότητας έκτά-
κτους, κονσέρβαι, άττακοί, τόνοι, σαρδέλλαι, μπύρα δια-
φόρων ευρωπαϊκών έργοστασιών, τυριά έξοχα, κινούρια, ούζο
Τυρναβου. Σοκολάτα Κορμακκλίδου και Θεοδώρου— και ό, τι
άλλο ζητήσετε.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΜΙΝΕΡΒΑ-ΑΘΗΝΑ

Γ. ΤΣΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ και Γ. ΣΤΑΜΟΥ

Τό μεγαλείτερον και Ευρωπαϊώτερον των έν 'Ελλάδι
Ξενοδοχείων άμιλλώμενον προς τά όνομαστότερα ξενοδοχεία
των 'Αθηνών 'Ε-ι της κεντρικώτερας θέσεως του Βόλου.
Κτίριον πολυτελές βλέπων επί τεσσάρων όδών. Τεσσαρά-
κοντα δωμάτια, Λίθουσαι άκαστραύπτουσαι, 'Υπηρεσία άνε-
πίληπτος, 'Επιπλα όλωσ καινούργη.

Τό μέγα ξενοδοχείον ΜΙΝΕΡΒΑ από πολλού έχον την ά-
ρίστην σήμεν παρά τοίς έρχομένοις ένταϋθα ξένους είδοποιεί
ότι ήρξατο των ευχαιών του από 1 Σεπτεμβρίου.

Η Διεύθυνσις

Γ. ΤΣΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΣΤΑΜΟΣ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΧΕΙΡΟΚΤΙΩΝ ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

„Η ΑΔΕΞΑΝΔΡΑ,

Ν. ΚΟΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΜΩΝ ΥΔΩΝ

ΚΑΙ > ΙΔΗΡΩΝ ΔΟΚΩΝ

ΠΕΤΡΟΥ και ΚΩΝΣΤ. Α. ΚΟΣΜΗ

'Εν 'Αθήναις

'Εν Πειραιεί

πλατεία Δημαρχείου

σταθμός Σιδηροδρ Π.Α.Π

Τιμαί άνεπίδεκτοι συναγωνισμοδ

ΜΕΓΑΛΑΙ ΑΠΟΘΗΚΑΙ σιδηρών δοκών. Τιμμέντων άρ-
τιφισιέλ (ήγγυημένον διά τεχνικά έργα) Πορτλάν Νατυρελ
και μαρμαρίνων Τηνιακών. Όμοίων εκ τσιμέντου πκντός
μεγέθους και χρώματος. Σωλήνων χυτοσιδηρών, πηλίνων
άγγλικών και έγχωρίων και κρουγικών. Λεκανών, άποχω-
ρητηρίων άγγλικών και έγχωρίων μετά καζανακίων και κα-
θισμάτων. Τούβλων 'Αθηνών, Πειραιώς και Χελκίδος, όμοίων
δικατύτων 'Αθηνών και Πόρου, Θηραϊκής γής, ύδραυλικής
άσβεστου Γαλλίας, σιδηρών πυεστιών διά μαγειρεία μετά
πλακακίων βερνικομένων και φιοσάτων, τούβλων πυρός και
πυροχώματος. Μαρμαροκονίας και κουρασανίου. Γύψου άψή-
του και κόνεως έψημένης, μνήνιοι και λιθαργύρου. Ποργίων
Αίγινης και Κιμώλου. Κεράμων κοινών και γκκλικού συστή-
ματος Πηλίνων καγγέλων φουρουνίων κονσολών ροζετών
γλαστρών άγαλμάτων λουκίων άκρκεράμων και κιονοκρά-
νων. Λίθων μακάρων διά προσόψεις, σιδηρών σερφωνίων διά
πλυσταργία, σουρνέλων και νεροχυτών μαρμαρίνων, σιδη-
ρών σωλήνων μεταχειρισμένων και σιδηρών σιδηροδρόμου
(Rails) κλπ.

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ έκτελοϋνται ταχέως όσου δήποτε ποσοϋ
σιδηρών δοκών, σιδηροδρόμου (Rails), στηλών, γεφυρών,
στεγών, χελυδίνων θυρών (ρολών), σωλήνων ύδραγωγών 5
και 15 άτμοσφαιρών, τσιμέντων και πάντων των άνωθι
σημειουμένων

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΙΔΩΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

Α. ΔΙΑΚΑΚΗ και ΑΝΤΑΝΑΣΙΩΤΟΥ

Εν Πειραιεί ('Οπισθεν Τινανείου κήπου)

Οί φιλοπρόδοι και ρέκται διευθυνται του άνω καταστή-
ματος έφοδιάσαν με πλουτιωτάτην συλλογήν ειδών πολυτε-
λείας, όλα τά είδη του γυναικείου στολισμοϋ, δαντέλλαι,
κορδέλλαι, άρώματα, μεταξωτά, πλούς, άτιλάζια, και ό, τι ζη-
τήσητε θα εύρητε εις τούς κ. Διακάκη και 'Αντανασιώτου.

ΔΙΟΝ. ΠΕΠΠΑΣ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΗΣ ΕΝ ΒΟΛΩ

Ὁδός Ἀργοναυτῶν 8.

Παντός ἐγγυρίου προϊόντος Θεσσαλίας Οἰκοδομησίμων ἐδῶν, ἐνεργεῖ ναυλώσεις πλοίων.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΚΑΙ ΠΙΛΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΑΔΕΛΦ. ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ

Πλουσία συλλογή καπέλλων, ἀρωμάτων, ράβδων, χειροκτιῶν καὶ ὄλων ἐν γένει τῶν ἀνδρικῶν εἰδῶν. Κουρεῖον καὶ ὄλα Ἀθηναϊκὴν περιποίησης καὶ καθαριότης μοναδική.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΥΨΗΟΥ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΑΝ ΔΕΛΗΓΕΩΡΗ ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΗ

ΚΡΕΩΠΩΛΕΙΟΝ Κ ΜΑΓΑΖΙΟΥΤΟΥ ΕΝ ΒΟΛΩ

Ὁδός Δημητριάδος

Τὰ ἐκλεκτότερα κρέατα προμηθεύει εἰς τὴν πολυπληθῆ πελατεῖαν τοῦ ὁ κ. Κ. Μαγαζιώτης.

ΜΑΓΓΙΩΡΟΣ ΚΑΙ ΘΕΟΔΩΡΑΚΑΚΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ (Ὁδός Καπνικαρέας)

Ἄπαντα τὰ εἶδη τῆς οἰκιακῆς χρήσεως.

Καθίσματα ἐξοχικὰ, διύλιστήρια τελειοτάτου συστήματος, Θερμάστραι μεθ' ὄλων τῶν ἐξαρτημάτων των.

ΜΗΧΑΝΑΙ ΚΟΛΥΜΒΗΤΙΚΑΙ

Πόμολλα θυρῶν, ἅπαντα τὰ εἶδη τῆς οἰκοδομικῆς μαχαροπήρουνα ἀγγλικὰ καὶ γαλλικὰ, Μηχαναὶ παγωτῶν. Ὅ,τι ρητήσητε θὰ τὸ εὔρητε εἰς τὸ κατάστημα σιδηρικῶν τῶν κ. κ. **Μαγγιῶρου καὶ Θεοδωρακάκη.**

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΝΔΑΛΟΣ

Παραγγελιοδόχος (Χαλκίς)

Ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτέλεσιν πάσης παραγγελίας ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, ἀναλαμβάνει τὴν εἰσπραξίν χρημάτων, γραμματίων ἐμπορικῶν λογαριασμῶν.

Ἀντιπροσωπεύει διαφόρους ἐμπορικοὺς κούς.

Ταχεῖα καὶ ἀκριβῆς ἐκτέλεσο

ΜΕΓΑ ΥΕΛΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΒΟΛΩ

ΑΔ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΩΝ

Τὸ μεγαλειότερον καὶ πλουσιώτερον κατάστημα τῆς Θεσσαλίας. Πλουσία συλλογή λαμπῶν.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΤΡΑΧΑΝΑ καὶ ΛΕΥΗ ΕΝ ΒΟΛΩ

Κατασκευάζει Σειρίτια, Γαϊτάνια, Κορδόνια ὑποδημάτων, σάπωνας ἀρωματικούς καὶ μυρωδικὰ διάφορα.

ΑΡΟΤΡΑ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ ΕΝ ΒΟΛΩ**Δ. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ** Γυναικολόγος-μαιευτῆρ

Ὁδός Ἀγίου Κωνσταντίνου 4 (Πλατεῖα Ὁμοιοῦ)

Δέχεται 8-9 π. μ. καὶ 2-3 μ. μ.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΓΥΝΑΚΕΙΩΝ ΠΙΛΩΝ

ΑΠΟΣΤ. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

(Κάτωθι Δημοτ. Θεάτρου Λεωφόρος Ἀθηνᾶς)

Τὸ μόνον ἐργοστάσιον γυναικείων πῖλων, ὕπερ διευθύνει μετ' ἀπαρμύλλου καλλιτεχνικῆς ἰδιοφυΐας ἡ κ.

Π. ΠΙΝΑ ΑΠ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Καθ' ὄλα εὐρωπαϊκὴν διὰ τὴν πλουσίαν συλλογὴν τοῦ προερχομένην ἐκ τῶν ὀνεμαστοτέρων Παρισινῶν ἐργοστασίων. Εἶνε τὸ κέντρον τῆς καλλιτέρας κοινωνικῆς τάξεως ἐν Πειραιεῖ. Ἀπῆλλαξε τὰς κυρίας καὶ δεσποινίδας τοῦ Πειραιῶς νὰ ἀνέρχωνται εἰς Ἀθήνας καὶ παραγγέλωσι καπέλλα.

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ**ΙΩΑΝ. ΗΛ. ΒΟΥΤΥΡΙΤΣΑ**

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ἀποικιακὰ ἐκλεκτὰ καὶ εἰς τιμὰς ἐξαιρετικῶς εὐθηνᾶς. Ἐλαια πρώτης ποιότητος, βούτυρα καὶ τυριὰ γνήσια καὶ ἐκτάκτου ποιότητος. Ρετσίνα ἀθάνατος.

ΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ (ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΑΡΥΔΗ)

Ἐπὶ τῆς παραλίας καὶ ἐπὶ μαγευτικῆς θέσεως παρέχει εὐάερα δωμάτια καὶ καθαρίν καὶ καινουργῆ ἐπίπλωσιν.

Μαγειρικὴν οἰκιακὴν.

ΚΩΝ Τ. ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ

Ἵποδηματοποιὸς ἐν Πόρῳ

Διὰ τὸν κ. Σταματίου μίξ καὶ μόνη σύστασις ὑπάρχει, ὅτι ἀπῆλλαξε τὴν ἀριστοκρατίαν τοῦ Πόρου τοῦ κόπου, νὰ προμηθεύωνται ἐξ Ἀθηνῶν ὑποδήματα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΚΑΡΑΤΖΑΣ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΡΑΚΤΩΡ ΣΠΕΤΣΩΝ

Ὁ κ. Καρατζᾶς ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτέλεσιν πάσης παραγγελίας μεταξὺ Ἀθηνῶν Πειραιῶς καὶ Σπετσῶν ὑποσχόμενος τὴν ταχίστην καὶ ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν αὐτῆς.

Εὐρίσκειται ἐν Ἀθήνας εἰς Καφενεῖον ἡ «Μέλισσα» παραπ. Ἄγ. Εἰρήνης καὶ εἰς καπνοπωλεῖον Φυτανοπούλου Ἐν Πειραιεῖ εἰς καπνεμπόρειον Ροδινοῦ καὶ Γκιόρα· αὐτῆ Μισαούλη καὶ εἰς χαρτοπωλεῖον Γ. Κοπελιάρη παρὰ τὴν ἀγορὰν ἀναχωρεῖ ἐκ Σπετσῶν Τρίτην καὶ Παρασκευὴν καὶ ἐκ Πειραιῶς Πέμπτην καὶ Σάββατον.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

ΕΥΛΕΜΠΟΡΟΣ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ὁδός Ἀφροδίτης 10.

Οἰκοδομησίμος ξυλεῖα εἰς μεγάλας ποσότητας, καθὼς καὶ παντός εἶδους ξυλεῖα.

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Γ. ΠΑΠΑΘΕΟΦΑΝΟΥΣ

ΕΝ ΠΟΡῳ (ἐπὶ τῆς παραλίας)

Ἀποικιακὰ, τυριὰ καὶ βούτυρα ἐκλεκτὰ, οἶνος ἔξοχος, ἔλαια α' ποιότητος κλπ. κλπ.

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΣΙΔΗΡΙΚΩΝ (ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ)

Β. Γ. ΠΑΝΑ

(Ὁδός Πλούτωνος)

Ὅλα τὰ εἶδη τῶν σιδηρικῶν, σιδηρικὰ δι' οἰκοδομὰς πόμολλα ἐκ πορσελάνης, νικελ καὶ ἄλλων μετάλλων, ὄλα τὰ μαγειρικὰ σκεύη, θερμάστραι τελειοτάτου συστήματος, ἅπαντα τὰ εἶδη τῶν ἀτμοπλοίων, ἐργαλεῖα ἐκ τῶν καλλιτέρων ἀγγλικῶν καὶ γαλλικῶν ἐργοστασίων. Μαχαροπήρουνα, μουσαμάδες καὶ κλειδαριές.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ ΤΟΥ ΥΨΗΟΥ

Μ. ΠΑΝΤΑΖΗ καὶ Ι. ΚΟΝΙΑΡΗ

ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ

Μεγάλη παραλιακὴ ὁδός Ποσειδῶνος

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Δωμάτια εὐάερα, ἐπίπλωσις τελεία, ὑπηρεσία πρόθυμος, περιποιήσις καθαριότης, τιμιότης, οἰκονομία.